

tabor

taborniška revija

XLVIII 2003

450 SIT

12

ALJAZEV STOLP

INTERVJU * RODOVI

KDAJ?	KAJ?	KDO?
13. - 14. December	Luč miru iz Betlehema po Sloveniji	zts@rutka.net www.rutka.net
2004		
10. januar	Glas Jelovice (RSK) Škofja Loka	glasjelovice.rutka.net janez.bernik@kss-loka.si
30. - 31. januar	Zimsko orientacijsko tekmovanje (Rod XI. SNOUB) Maribor	bojan.krizan1@guest.arnes.si zot.rutka.net
22. februar	Dan ustanovitelja Skavtstva, Roberta Baden Powella Thinking day	www.scout.org www.waggs.org
12. - 13. marec	Seminar za organizatorje in izvajalce taborjenj (ZTS)	znanje.rutka.net pugy@rutka.net
14. marec	Fotoorientacija (Mestna zveza tabornikov Ljubljana)	www.mzt.org
V času od 16. do 29. februarja bodo imeli osnovnošolci in dijaki zimske počitnice (16. - 22. februar; Maribor in Ljubljana, 23. - 29. februar; ostali kraji po Sloveniji). Izkoristite jih za organizacijo zimovanj in izletov v naravo (smučarski dan, izdelovanje snežakov, kepanje, postavljanje igluja, izlet v jamo ali rudnik ...).		

MINI - MAXI

Mini - maxi, dober - slab! Kaj nam to pomeni v naši organizaciji? Veliki rodovi - mali rodovi, mala območja - velika območja, veliko moči - malo moči. Sprašujem se, ali so veliki rodovi zato, ker dobro delajo in so mali rodovi zato, ker slabo delajo. Kaj je velik rod - kaj je mali rod? Odgovora na ta vprašanja ne bom sedaj reševal. Vsi smo veliki po svojih močeh, znanjih, sposobnostih in zmožnostih v lokalnih skupnostih. Vse je v nas samih. Sami tvorimo tim ljudi, na katerih leži naloga narediti ne velik ampak dober rod. Vse preveč velikim rodovom mali rodovi zavidajo njihovo velikost, hkrati pa pozabljamo, zakaj so nekateri veliki in drugi mali. Če je rod velik še ne pomeni, da je dober. V ZTS imamo velike in dobre rodove, še več pa je malih in dobrih rodov. Na žalost pa je tudi veliko malih ne preveč dobrih rodov. Kje je problem? Največkrat v samozadostnosti vodstev, onemogočanju nadobudnih mladih članov, ki so polni

UVODNIK

energije in idej, ter v času, ki smo ga pripravljene podariti taborništvo in nas spremlja večino našega življenja. Premalo se zavedamo dejstva, da nam je taborništvo do sedaj dajalo in dalo nam je veliko. Sedaj je čas, da začnemo taborništvo vračati. Zavedamo se, da je nemogoče taborništvo vrniti vse, kar nam je dalo, del tega zagotovo vsak od nas lahko vrne. Veliko je dobrih in sposobnih tabornikov, ki niso več aktivni, na katere je organizacija pozabila. Še vedno so med nami in so pripravljene vračati organizaciji, vendar manj kot so pred leti. Sami ne bodo prišli povprašati ali kaj potrebujemo, zato bi jih morala organizacija povabiti nazaj in jim ponuditi področja, ki jih zanimajo in so v mejah njihovega časa in pripravljenosti sodelovanja pri takih projektih.

Vojko Vičič - Vičo

NAPOVEDNIK	2
UVODNIK	2

AKTUALNO

TABOR NA OBISKU	4
INTERVJU – Jetka	8
SKUPŠČINA	12
RODOVI	13
MOČNE UKANE	16

IZ PRVE ROKE

POHODNI TABOR	18
SPREJEM	20

STROKOVNO

KREATIVNO	27
POSTOJNSKI TABORNIKI - KRIZA	28
FILATELIJA	30
ORIENTACIJA	32
ASTRONOMIJA	34
PREDSTAVITVE RODOV	36
KOSOBRAIN	37
MEDNARODNE	38

RAZVEDRILO

POPOTOVANJA	40
TRENTKI	42
JEŽKOV KOTIČEK	43
Z ZNANJEM DO ODGOVORA	44
STRIC VOLK	44
KRIŽANKA	45

KAZALO TABOR 2003	46
--------------------------	-----------

TABOR NA OBISKU, stran 4

Rod Sivega volka, s sedežem v središču Ljubljane, deluje samostojno že 30 let. So res prestizni ljubljanski rod?

INTERVJU – Jetka ,stran 8

Matjaž se z začetkom prihodnjega leta vrača v Slovenijo z enoletnega bivanja v Ugandi.

RODOVI, stran 10

Oglasili so se rodovi in nam zaupali, kaj se je pri njih v prejšnjem mesecu zgodilo.

Glavni urednik: Igor Bizjak
 Odgovorna urednica: Meta Penca
 Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon
 Uredništvo: Katarina Drenik (urednica priloge Medo), Aleš Skalič (urednik priloge Gozdovnik), Jaka Bevk-Šeki (ilustracije), Aleš Cipot, Primož Kolman, Marta Lešnjak, Frane Merela, Barbara Papež-Lrga, Tadej Pugej-Pugy, Iris Skrt-Dina in Matic Stergar.
 Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije. TABOR sofinancirata Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.
 NASLOV UREDNIŠTVA:
 Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01 300 08 20, fax 01 43 61 477, e-pošta: zts@guest.arnes.si.

WWW: <http://www.zts.org>
 Cena posameznega izdoda je 450 SIT, letna naročnina je 4200 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino.
 Transakcijski račun: 02010-0014142372.
 Rokopisov in fotografij ne vračamo.
 Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.
 DDV je vračunan v ceno.
 Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana
 Tabor je tiskan na papirju SORA mat lux, proizvajalca Goričane, Medvode d. d.
 Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

Naslovnica: Luka

TABOR NA OBISKU

Zapisal: Aleš Cipot

Rod Sivega volka Ljubljana

Rod Sivega volka, s sedežem v središču Ljubljane, deluje samostojno že 30 let. So res prestižni ljubljanski rod? Zakaj še vedno fanatično preganjajo kajenje in pitje v taborniških vrstah? V čem se razlikujejo od preostalih taborniških rodov? Zakaj pogosteje kot drugi menjajo načelnika/načelnico rodu? Po kom nosijo svoje ime? Zakaj so tako prepoznavni? V čem je bil izvirni greh spora med MZT in ZTS? Ponujamo vam odgovore na nekatera izmed zastavljenih vprašanj.

Foto: Miha Maček

Misli novopečene načelnice Mance ob prevzemu funkcije: "Želim si predvsem, da bi vodniška ekipa res delovala kot tim, saj le s trdno povezanostjo premagaš ovire na poti do zastavljenih ciljev. Letos smo MČ družino povečali za osem vodov, v letni načrt obeh družin smo vključili nekaj novih akcij, ker pa taborništvo kljub vsemu ni samo delo s člani, gradimo močno jedro v PP klubu, prav tako pa smo ponosni, da v rodu aktivno delujejo trije klubi grč."

Manca: "Plezanje je pri Volkih zelo pogosta aktivnost. Čez teden na umetnih stenah v telovadnicah, čez vikend pa v naravnih plezališčih - eno izmed bolj priljubljenih je Črni Kal. PP-ji zadnja leta prakticirajo pohodni tabor, na katerem so med obvezno opremo tudi "štriki" in plezalke. Že res, da je volkovski "naj" taborni prostor v Kal-Koritnici, a zavoljo raznolikosti MČ in GG družina vsako leto taborita drugje. Preizkusili smo že skoraj vse dele Slovenije."

Foto: Miha Maček

Foto: Aleš

Volki so dajali in še dajejo pomemben prispevek reviji Tabor. Nina, še pred kratkim urednica rubrike Mednarodne, Špela, prejšnja urednica priloge Gozdovnik, Miha, ki skrbi, da Tabor pride na spletni strani, in Katarina (na sliki), urednica Medota, so člani rodu Sivega volka. Katarina se zaradi prenapolnjenega urnika z decembrsko številko poslavlja od urednikovanja, saj je že našla naslednico.

Foto: Luka Križnik

Tabornik živi zdravo...

Starešina Rade: "Rod Sivega volka še vedno sodi med tiste redke, čudne rodove, ki z neverjetnim žarom preganja kajenje in pitje alkohola v taborniških vrstah. Marsikdo nam očita dvojna merila in nedoslednosti v tem, saj se tudi posamezni člani RSV občasno 'proslavijo' s kakšnim ekscesom. Ne glede na to smo mnenja, da vzgoja z zgledom ne sme imeti zgloda v tako škodljivih razvadah. Vsaj vsaki dve leti ta naša stališča temeljito predebatiramo in sprejmemo dogovore za naprej."

Načelnike oz. načelnice rodu menjajo vsakih nekaj let, ker želijo čim večjemu številu mladih omogočiti čudovito izkušnjo vodenja rodu. In medtem, ko se morajo Volki celo otepati kandidatov, pa nekateri rodovi životarijo tudi zaradi pomanjkanja mladega kadra, željnega tvorstnih izzivov in preizkušenj.

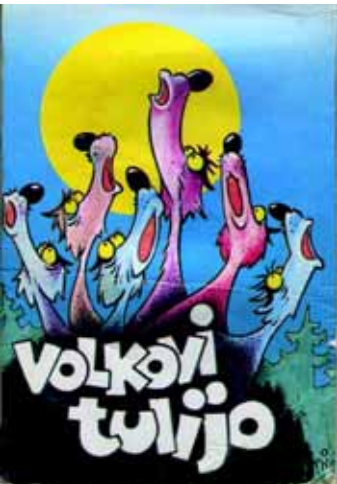

Foto: Grega Kovač

Biti načelnik Volkov niso le obveznosti, ampak tudi privilegiji. Foto: Aleš

Manca: "Letos so se GG-ji iz tabora v Logarski dolini podali na Korošico, najbolj vzdržljivi pa še više, na Ojstrico (2350 m). Že mlajše učimo pravil hoje v visokogorju, predvsem pa jim želimo pokazati, da se utrudljiva hoja navkreber vsekakor spleča, ko prideš na vrh. Vodniki se trudimo, da vsako leto v program vključimo kaj novega, zanimivega, nenavadnega in nepozabnega."

Avtor naslovne strani rodove pesmarice "Volkovi tulijo" je Miki Muster. V pripravi je že četrta, posodobljena izdaja.

Miha Maček

Foto: Aleš

Foto: Aleš

Foto: Miha Maček

Struktura

MČ	GG	PP	GRČE	SKUPAJ
115	90	40	45	290

Rodova uprava

Miha Mohorko	načelnik MČ
Maj Pavček	starešina MČ
Gregor Kovač	načelnik GG
Lara Majcen	starešina GG, blagajna
Jernej Remše	načelnik PP
Manca Kraševc	načelnica rodu
Rade Pribakovic	starešina rodu
Barbara Bizjak	tajnica
Igor Majcen	gospodar

Rod Sivega volka je 17. novembra praznoval svoj 30. rojstni dan. Na ta dan se je leta 1973 Triglavska četa - Gozdovniki, ki je delovala na šoli Prežihov Voranc v centru Ljubljane, tudi uradno odcepila od Zmajevega rodu. Za prvega starešino je bil izvoljen prof. Pavel Kunaver - Sivi volk, po katerem nosijo svoje ime.

Manca: "Na tabor smo iz vrst naših grč povabili biologa, ki je pripravil pravo malo šolo o užitnih rastlinah, saj se vse manj zavedamo resničnega pomena narave, zato je še toliko pomembnejše, da o ŽVN-ju poučimo že najmlajše. Ne pozabimo niti na njihove starše, saj prav zanje in za njihove otroke - naše člane, pripravimo zabavno akcijo Vandrorally. Z avtomobili se odpravimo v določen del Slovenije, na poti rešujemo naloge in spoznavamo znamenitosti. Na cilju je čas za preizkus kuharskih spretnosti, nogomet in predvsem za druženje."

Foto: Miha Maček. Na sliki zgoraj (od leve proti desni): Grega Kovač, Igor Majcen, Maj Pavček. Spodaj: Manca Kraševc, Lara Majcen, Rade Pribakovic.

Foto: Miha Maček.

35-letni Rade Pribakovic, tabornik že od 1976. leta, opravlja funkcijo starešine RSV že osem let, v preteklosti je bil starešina Mestne zveze tabornikov Ljubljana (MZT), vendar kot sam pravi, se ne čuti pristojnega komentirati aktualna vprašanja v MZT.

Kje, kot starešina, vidiš razloge dolgoletnega uspešnega delovanja RSV?

"Sam osebno nisem mnenja o dolgoletnem uspešnem delovanju rodu. Kot vsaka prostovoljna organizacija vsakih nekaj let zanihamo v članstvu in usposobljenih vodjih. Res pa lahko RSV v primerjavi z drugimi ljubljanskimi rodovi in ob upoštevanju opaznega trenda padanja članstva v ZTS, o sebi mislimo, da nam gre dobro. Za to je kar nekaj razlogov - RSV se je od samega začetka dejavno vključil v prenovo nekdanje ZTS v moderno skavtsko organizacijo, kar je eden najpomembnejših razlogov. Prav zadnjih deset let predstavlja obdobje kar spodobnega načrtovanja dela in virov in seveda področje

delovanja RSV je ena od zibelk taborništvu v Ljubljani, in nekdanji člani, sedanjí starši, svoje otroke tudi zaradi tega danes vpisujejo v RSV."

NE TRDIM, DA VODSTVO ORGANIZACIJE NE UKREPA, NASPROTNO, MI V RODOVIH PREPOČASI SLEDIMO.

Prihodnost rodu?

"Prihodnost rodu je zgolj in samo v kakovostnem vzgojnem delu. Slovensko taborništvu in RSV pa še vedno vidim stopicljati na prelomnici med obliko (kako bomo naredili?) in vsebino (kaj bomo naredili?). Ne trdim, da vodstvo organizacije ne ukrepa, nasprotno, mi v rodovih prepočasi sledimo."

IZVIRNI GREH SPORA MZT-ZTS JE BIL V STATUTU MZT, KI JE PREDVIDEVAL VKLJUČEVANJE NETABORNIŠKIH DRUŠTEV V MZT.

Kateri so vzroki nesoglasij v odnosu ZTS - MZT Ljubljana?

"Za začetek, spora med ZTS in MZT po mojem ni več. Izvirni greh je bil namreč v statutu MZT, ki je predvideval vključevanje netaborniških društev v MZT, kar je bilo v nekem obdobju nesprejemljivo za Izvršni odbor (IO) ZTS. Vizija MZT ob njeni ustanovitvi je bila po eni strani v povezovanju različnih mladinskih organizacij s podobnim programom, po drugi strani pa smo želeli preseči še vedno uveljavljeno ločevanje na registrirane in neregistrirane rodove, saj je bila MZT zveza vseh ljub-

ljanskih rodov, ne glede na njihov status v ZTS. Dolgoletna razhajanja, ki so pripeljala do odvzema statusa območne organizacije, smo uspešno razrešili letos spomladi, ko je IO MZT sprejel razlago statuta MZT, ki ne dopušča vključevanja netaborniških društev v MZT, IO ZTS pa se je s tem strinjal."

"Seveda sem na svoji taborniški poti opravljal vse možne funkcije, razen gospodarja rodu, kar mi od vsega, kar bi v taborništvu še kdaj rad počel, trenutno predstavlja največji izziv. Ne vem pa, če bi bila ta izziv pripravljena sprejeti tudi žena Barbara, ki ji je zelo dobro znano, da je že po najkrajšem obisku našega gospodarstva, ki se ponša z zelo značilnim smradom, potrebno dolgotrajno zračenje obleke in temeljito umivanje."

Ali v rodu vedno zagovarjate stališča MZT? Kako veliko vlogo ima RSV v MZT?

"Razen ob sporu ZTS-MZT se RSV do sedaj ni opredeljeval za ali proti nekemu stališču, oblikovanemu v MZT, kar za to preprosto ni bilo potrebe. Sodelujemo glede na svoje zmožnosti in interese (predvsem slednje včasih malo preveč poudarjamo). RSV se čuti povsem primerno upoštevanega v MZT, velja pa tudi obratno. Večji ljubljanski rodovi smo za delovanje MZT temu primerno tudi bolj odgovorni. Miha Maček, načelnik MZT, in Luka Kronegger, načelnik za izobraževanje MZT, sta člana RSV, sam sem bil pred časom starešina MZT."

INTERVJU

Tina Bržan

MED AFRIŠKIMI TABORNIKI Matjaž Švegelj - Jetka

Matjaž se z začetkom prihodnjega leta vrača v Slovenijo z enoletnega bivanja v Ugandi. Rodil se je leta 1977 in pri sedemnajstih ga je pot zanesla k tabornikom v RSO Kranj. Še istega leta je na taborjenju dobil legendarni vzdevek Jetka, nato prevzel gospodarstvo roda, vod, leto kasneje pa še načelništvo GG. Bil je na jamboreju na Nizozemskem in na zletu v Tolminu. Leta 1998 ga je ljubezen premamila v Kokrški rod, kjer je prevzel načelništvo in rod zopet postavil na trdne noge s pomočjo vodnikov, ki jim je lani prepustil načelniške vajeti. Na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani si je vsa ta leta skrbno utrjeval staž večnega študenta, ki ga neguje še danes. V Ugando je prišel v začetku letošnjega leta kot prostovoljec v Edirisi, si našel dekle in naredil inštruktorski tečaj 1. stopnje v Ugandi (do podelitve naziva inštruktor v Sloveniji ga loči še predstavitev projekta).

Na okrožni ugandski jamboree si peljal 10 bufuških osnovnošolcev. Kako je bilo?

Okrožni jamboree, točneje jamboree Kigezija, se je dogajal v mestu, najbližjem našemu jezeru, Kabaleju, na hribu nad samim mestom. Na samem jamboreju, raje ga bom imenoval po naše - zlet, je bilo po moji približni oceni, okoli 500 tabornikov. Kaj se je dogajalo na samem zletu, je precej

drugačno od zletov, tako pri nas kot drugje v Evropi (vsaj kolikor je meni znano). Zlet je temeljil na tekmovanju med šolami (zakaj med šolami povem kasneje), večerni programi pa so se tudi kar temeljito razlikovali od naših. Moram reči, da so mi bili večeri tukaj veliko bolj všeč - so izredno živi. Kaj hočem s tem povedati: skvati tukaj so izredno živi. Ob ognju so vedno na nogah, plešejo in skačejo okoli ognja kot da bi bili v transu ... no sedaj mogoče že malo pretiravam ... res pa je, da so večeri pri ugandskih skvatih zelo pestri, predvsem pa živi. Kot že vprašanje samo pove, sem bil tam z desetimi fanti, s katerimi pa nisem igral vloge navadnega udeleženca tekmovalca, ampak opazovalca. Vsi moji mladci še nikoli niso imeli taborniškega sestanka in tudi meni se ni popolnoma sanjalo, kaj počnejo skvati tukaj, tako da smo se prišli z mano vred bolj, učiti in spoznavati način dela. Vendar važno je, da je bilo mladcem všeč, v bistvu tako všeč, da so, ko smo prišli nazaj, takoj dali predlog,

da bi bil naslednji zlet za okrožje ob našem jezeru, točneje, kar na prostoru nas našo šolo. Žal nisem imel s seboj nobenega dekleta, ker nisem dobil nobene vodnice za dekliško skupino ... Ja, v Ugandi je tako, da mora imeti vod z dekletom v svoji sredini, tudi žensko za (so)vodnico. Ker je celoten zlet temeljil na temovanju, je seveda tekmovanje moralo imeti nek smisel. Nagrada zmagovalcu je dovoljenje in plačana udeležba na državnem zletu, ki je bil mesec kasneje.

Ali svahili pozna svojo različico besede tabornik?

V Ugandi je uradni jezik angleščina, ne svahili. Seveda pa ima Uganda toliko lokalnih jezikov, da imajo že sami med sabo ogromno problemov z

"Skvati tukaj so izredno živi, ob ognju so vedno na nogah, plešejo in skačejo okoli ognja kot da bi bili v transu."

sporazumevanjem (v osnovnih šolah jih nič kaj dobro ne naučijo angleščine). No kakorkoli že, tukaj poznajo besedo scouts (skavti).

Kako je taborništvo sprejeto med domačini jezera Bunyony? Boš sedaj, po opravljenem inštruktorskem tečaju, ustanovil svojo taborniško skupino (rod ali vod)?

Moram reči, da sem šele na začetku ustvarjanja česarkoli taborniškega v naši šoli. Malce sem se zarekel na začetku leta, ko sem prišel semkaj in rekel, da bom čimprej naredil kaj v zvezi s taborniki, tako da domačini kar pričakujejo tisto, kar sem obljubil. Sedaj sem že skoraj na koncu mojega bivanja tukaj in kaj več kot delno zvrzanega bodočega tabornega prostora še ni. Vendar se bom potrudil, sedaj, ko sem končal inštruktorski tečaj za ugandske skavte, da naredim dva ali tri vode (toliko je norma, da imaš "rod"). Seveda mi za moje delo najprej manjkajo vodniki za delo z vodi, ker sam ne bom mogel imeti toliko vodov. Zato imam za mojo primarno nalogo, da izurim za vodnike najbolj sposobne in zagrete otroke iz višjih razredov naše šole, po-

tem pa, da ti prevzamejo delo v rodu v prihodnosti, ko me ne bo več tukaj.

Je organizacija ugandskih skavtov zelo različna od slovenske?

Ugandska skavtska organizacija se močno razlikuje od naše. Tukaj je velik poudarek na veri, vendar vseeno razlika med našimi katoliškimi skavti tudi obstaja. Tukaj imajo mašo, vendar s to razliko, da pri bogoslužju ne omenjajo imena boga (Jezus, Alah, ...). Sami sestanki se tudi precej razlikujejo. Tudi samo delo v vodu (Recimo sestanek se začne z molitvijo in dvigom zastave. Vsi sestanki vseh vodov se dogajajo obenem, v šoli, kjer troop leader (T.L.) na začetku sestankov pove, kaj naj patrol

leaderji (P.L.) pokažejo otrokom. P.L.-ji naročeno naredijo in na koncu T.L. vse skupaj preveri. Sestanek se spet konča z molitvijo. Sestanki so na vsaka 2 tedna.). Medtem, ko je v naših koncih redko kateri vodnik ali vodnica, učitelj, je tukaj skoraj obveza, da si učitelj ali pa vsaj bolj izobrazena oseba. Kot sem že omenil, so tudi sami zletih drugačni ... bolj tekmovanje kot pa druženje. Tudi sami tabori na zletih temeljijo na čim boljšem vtisu na sodnike in da so

"Hajk je bil s kartami, ki so uporabne mogoče samo še za WC papir."

čim bolj "narejeni po predpisanem načrtu". Zaradi tega načina dela, sem velikokrat prišel v rahel besedni dvoboj s predavatelji na moji inštruktaži v Ugandi. Vendar spremeniti dela tukaj ne morem, zato se moram podrediti redu tukaj, sicer bi moji taborniki, če bi delali po mojem načinu (t.j. pustiti domišljivo otrokom), postali prej ko slej "izobčenci" in bi se morali ponovno potem navajati na drug način dela. Tudi inštruktorski tečaj je drugačen - sami smo si morali kuhati, bivali smo v šotoru, ki smo ga morali sami narediti iz slame, predavanja so bila v naravi pod drevesi, v krošnjah skačejo opice in ti poskušajo ukrasti kaj hrane, še preden je sploh kuhana. Med predavanji smo sedeli na tleh, hajk je bil s kartami, ki so uporabne mogoče samo še za WC papir - na srečo sem imel GPS ter kontrolne točke podane s koordinatami tako, da naša skupina ni imela hudih problemov z iskanjem (z razliko od nekaterih). Vendar SEM UŽIVAL.

SKUPNI POGLED V PRIHODNOST

Pugy

Z željo po učinkovitem sistemu vzgoje in izobraževanja

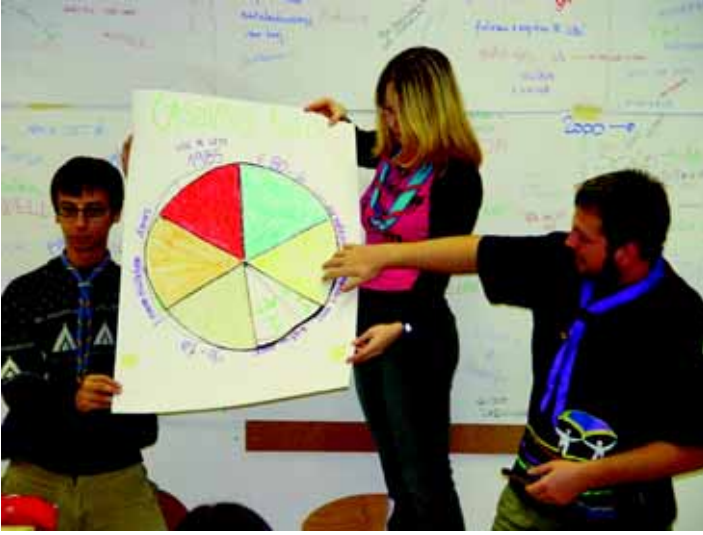
Komisija za vzgojo in izobraževanje je sredi novembra na Gorenju nad Zrečami organizirala posvet z naslovom **Učinkovit sistem vzgoje in izobraževanja - skupni pogled v prihodnost**. Na njem je sodelovalo 33 udeležencev, ki so bili na posvet vabljeni po načelu "postaviti celoten sistem v en prostor".

Namen posveta je bil namreč oblikovati oziroma poenotiti pogled na sistem vzgoje in izobraževanja v ZTS kot celote (načrtovalci, ponudniki, uporabniki, odločevalci) in na podlagi tega postaviti konkretne in usklajene cilje dela na področju vzgoje in izobraževanja za mandatno obdobje 2003 - 2006.

Tako so poleg izvajalcev tečajev, seminarjev in delavnic na posvetu sodelovali tudi predstavniki komisije za program, območni načelniki in pomočniki za vzgojo kadrov ter predstavniki rodov iz bližnjega Mariborskega območja.

Posvet je potekal po metodi načrtovanja prihodnosti (Future search; www.futuresearch.net), ki je pripomogla k širšemu pogledu na področje vzgoje in izobraževanja v ZTS. Udeleženci so se namreč sprehodili v preteklost, analizirali sedanje razmere in dejavnike, ki vplivajo na to področje dela in ustvarili skupno predstavo o prihodnosti vzgoje in izobraževanja.

Končni rezultat je bilo akcijsko planiranje, v katerem so interesne skupine oblikovale več kot 20 različnih projektov, ki bodo v prihodnosti pripomogle k učinkovitosti vzgojno-izobraževalnega procesa in s tem k uspešnosti delovanja celotne organizacije.

In kako so posvet ocenili udeleženci?

Predvsem so pohvalili celovit pristop, učinkovitost in ustvarjalnost udeležencev, metodo dela, delo v različnih skupinah, aktivno sodelovanje, vizualno podobo izdelkov (tapete) in konkretne rezultate.

Kaj pa bo naslednjič boljše? Predvsem podroben program že pred samim posvetom, uglasitev namena posveta z vsemi prisotnimi in več časa za medsebojno spoznavanje. Dejstvo, da je zamuhanje njihova stvar, pa so vzeli popotnico za pozitivne spremembe v prihodnosti.

Na proces vzgoje in izobraževanja v ZTS vplivajo številni faktorji: izvajanje programa in s tem povezana prenova izobraževalne sheme, način delovanja taborniških rodov, podpora države oz. zagotavljanje finančnih sredstev, družbeni trendi, predvsem pa želja in čas, ki ga v to dejavnost namenjajo prostovoljci.

SKUPŠČINA

Zala RSV

PR' SESTRICNAH

Na obisku pri katoliških skavtih in skavtinjah

Začnem lahko na koncu – pri palačinkah s čokolado – ampak to ne bi imelo smisla.

Ob besedici skavt večina članov ZTS najprej pomisli na našo oranžno konkurenco. Žalostno pa je to, da nam sestrične – kakor jih ljubkovalno imenujemo, nikakor niso konkurenca, temveč vzpodbuda za dobro delo. Trdim, da jih premalo poznamo.

Si predstavljate našo skupščino ali pa malce večji posvet? Praktično enako – problemi s slepčnostjo, govori, delavnice, skavti v krojih, igre. Tudi zgodbi-ca iz Svetega pisma je lahko ekvivalentna sestavku pri jutranjem uglaševanju. Metaforično povedano: če delaš maso za palačinke, lahko dodaš malce več moke ali pozabiš na sladkor, v principu pa je vse skupaj en »šmorn«.

Dopoldan smo poslušali pozdravne govore ter predstavitev MOVIT-a in sprememb, ki nas bodo doletele prihodnjega 1. maja, ob vstopu v Evropsko zvezo. Za mlade več priložnosti, če jih bomo seveda znali izkoristiti.

V popoldanskem času je bilo organiziranih nekaj delavnic povezanih z vsebino in organiziranostjo dela ZSKSS. Medtem ko je Blondi sodeloval kot gost pri delavnici Združenja ali zveza in predstavil prednosti in slabosti takšne organiziranosti – sva z Goranom obiskala delavnici o identiteti skavtov v družbi in o problemih, ki jih imajo v SKVO-ju (skupnosti voditeljev) – v naši razširjeni roduovi upravi.

Moram priznati, da je bilo zanimivo – predvsem drugače – ne le zaradi

vsebin, ampak tudi zaradi ljudi. Vsi so naju z veseljem poslušali, kako je 'pri nas' in poslušali predstave o tem kako je pri 'njih'. Ena izmed nalog je bila tudi, da smo si morali predstavljati, kako javnost oz. povprečen Slovenec vidi tabornike/ katoliške skavte. Naše skupno mnenje je bilo, da oboji skačemo po gozdu, smo varstvo otrok in zelo, čudni ker 'delamo zastoj'. Razlika je v tem, da smo mi bolj 'huligani' – lahko bi našli še kakšno postavko iz prejšnjega sistema, naše sestrične pa vidijo bolj kot 'ene, ki kr naprej molijo in delajo pri župniku'. Vsak tabornik bi napisano zanikal, a se morda strinjal z trditvijo o

katoliških skavtih. NAPAČNO! Če mislimo, da se lahko mi smejimo njim, se lahko oni smejijo nam.

Lahko rečem le še to, da občudujem njihovo dobroto – človeško dobroto; daje ti krasen občutek, čut za soljudi. Ampak hkrati je tu kruta realnost, ki te v resničnem življenju vedno povozi, pretepe in se za povrh še histerično nasmehne človeški dobroti.

Za konec pa le ena misel mojega dobrega prijatelja – je pa prej dejstvo, ki se ga premalo zavedamo: **There are 38 million guides and scouts worldwide. And you are just a little part of this big family. Be and stay proud of it.**

Na obisku smo sodelovali Blondi, Goran in Zala.

Leonida Sabo, RSa

Vesela srečanja MZT

V soboto zjutraj, 15. 11. 2003, se okoli devete ure zaslišijo prvi veseli kriki otrok, sonce posije skozi megleno jutro in prične se že težko pričakovana taborniška akcija: MČ vesela srečanja. Vsi, ki smo imeli delavnice, smo bili na OŠ Maksa Pečarja malce prej, saj smo se morali pripraviti na svojo delavnico. Najbrž so Črnuče v vsej svoji zgodovini prvič doživele toliko hrupa, veselja, sladkarij, veselih otroških obrazov in ljubljanskih tabornikov. Skratka, cela zadeva je potekala tako kot vsa leta poprej. Vodniki so se s svojim vodom pomikali od delavnice do delavnice po razredih, če se je kje promet ustavil oziroma, če je prišlo do zastojev ali daljšega čakanja smo imeli tudi za to pripravljeno rešitev -

igre zunaj na igrišču ali pa improvizacija na šolskih hodnikih, torej vodene ilegalne delavnice, ki jih je vodil Pero s skupino pomagačev. Statistike pravijo, da je bila udeležba na akciji največja doslej, zbralo se je kar 350 mčkov, tudi delavnic je bilo več, potemtako tudi več sladkišev, slanišev, lizik ... Sama sicer ne morem pisati o vtisih mčkov, mislim pa, da so uživali, se morda naučili tudi kaj novega, saj je bila letošnja tema srečanj šport in okoljevarstvo in za razliko od prejšnjih veselih srečanj ni bil naslov pravljičen, ampak realističen. Vsa zadeva se je zaključila okoli pol tretje ure, ko so se člani z vodniki pošteno najedli sladkega kosila in odvihrali na avto-

buse, vsak na svoj konec Ljubljane. Mi, "fizički radniki", pa smo ostali na šoli vse do četrte ure. Pospravljali smo namreč šolo, igrišče, vsak pa je poskrbel tudi za svojo delavnico. Ampak, brez dela ni jela, pravijo, saj smo imeli motivacijo in naš trud je bil poplačan, tako ali drugače. Če ne ob pogledu na zadovoljne mčke, ki so pridno sodelovali na delavnici, pa potem pozneje, ko je v jedilnico ob vrednotenju prispela pica kraljica Julči. Vsi smo se strinjali, da je bil dan zelo uspešen in pester ter upamo, da bodo naslednja vesela srečanja prav tako vesela in sladka.

DOMŽALČANI NA SNEŽNIKU

Tanja Cirkvenčič

Tudi oktobra smo Domžalčani organizirali izlet v okviru celoletne akcije Izletnik z že desetletno tradicijo. Tokrat smo naše gozdovnike in gozdovnice popeljali na Snežnik, naš najvišji nealpski vrh, ki mu pravijo tudi "notranjski Triglav".

Po precej dolgi vožnji z avtobusom mimo Ilirske Bistrice smo začeli našo pot s Sviščakov. Pot do vrha je zelo prijetna in skrbno urejena. Čeprav smo bili vsi dobro opremljeni s kapaми, bundami in rokavicami, na tihem takega mraza vseeno nismo pričakovali. Ko smo začeli gristi kolena, smo se nekoliko ogreli, a nikoli toliko, da bi lahko slekli tople bunde. Vrh je bil zavrt v gosto meglo, skozi katero je tu pa tam pokukalo sonce, ruševje pa je bilo pokrito z ivjem, da se je čudovito svetlikalo, ko so ga oplazili sončni žarki. Kljub več krajšim postankom smo vrh osvojili v slabih dveh urah. V Zavetišču na Velikem Snežniku nismo bili prav dolgo, saj oskrbniki niso bili nič kaj navdušeni nad gručo razposajenih otrok. Raje smo vzeli pot pod noge in se vrnili na Sviščake, kjer nas je čakal naš prijazen voznik z avtobusom. Našega izleta še ni bilo konec. Odpeljali smo se proti gradu Snežnik v vasi Kožarišče kar po ozki gozdni cesti čez čudovite snežniške gozdove.

Grad Snežnik, z vodnim jarkom obdana trinadstropna stavba po večini iz 16. stoletja, je neokrnjen, z vso notranjo opremo kot po čudežu uspel preživeti strahote druge svetovne

vojne. Na žalost smo si ga lahko ogledali le od zunaj, saj nprestano gosti skupine obiskovalcev in poroke. Obiskali pa smo Lovski in polharski muzej, ki se nahaja v neposredni bližini gradu. Gospod Jože nam je prijazno in slikovito predstavil vse živali, ki se skrivajo v prostranih snežniških gozdovih: medveda, volka, lisico, risa, celo zbirko glodalcev in ptic... Izvedeli smo, da je lisica, poleg tega da je zvita, tudi precej neredna, saj ko ubije kokoši, pusti vse razmetano za seboj, medtem ko je dihur veliko bolj pedanten, saj ves plen, ko mu spiše kri, snažno pospravi na en sam kupček. Polhom je posvečen poseben del muzeja, kjer o polhjih izveš prav vse, gospod Jože pa nam je pustil pokukati tudi v svojo pisarno, kjer ima kletko s pravimi živimi polhki.

Po ogledu muzeja nas je čakala le še pot domov čez Cerknico. Seveda smo bili spet vodniki najbolj utrujeni. Skoraj vse je pot do doma premagala in so na avtobusu malce zadremali, medtem pa so se naši GG-ji veselo zabavali in pospravili še zadnje sladkarije iz nahrbtnikov. Komaj čakamo naslednji izlet!

JESENOVANJE IN PRISEGA

Iris S. - Dina

PRISEGA se je zgodila 18. oktobra, na njej pa so naši člani prejeli zaslužene nagrade in priznanja za preteklo leto. Ruševci in njihovi starši so se zbrali v Kindlerjevem parku ob taborniškem domu, kjer je bil pripravljen primeren ambient za svečanost. Najprej so vodniki tabornikom podelili našitek Strganc, ki si ga v RSR prislužijo tisti, ki se najbolj redno udeležujejo taborniških akcij. Sledila je svečana prisega novih tabornikov in prestop medvedkov in čebelic med gozdovalnike in gozdovalnice. Za konec pa so vsi tisti, ki so v preteklem letu pridno izvajali program in se naučili določenih znanj, dobili priznanja in veččine, s katerimi bodo lahko obogatili svoj krog.

Letošnje JESENOVANJE je verjetno še najbolj spominjalo na zimovanje. GG-ji s svojimi vodnicami in vodniki, ki so imeli že spakirane nahrbtnike za odhod na jesenovanje na Sviščakih, so samo uro pred odhodom nejeverno gledali v nebo, od koder so se usipale neverjetno velike snežinke. Vsemu pripravljenemu za odhod so torej samo dodali še nekaj zimskih pripomočkov in se podali na Sviščake v kočo, ki je naslednje dni gostila 17 Ruševcev. Majh-

Z jesenskimi dnevi smo se bistriški Ruševci spet vselili v naš prenovljeni in ob naši 50 obletnici svečano odprti taborniški dom. Z rednimi tedenskimi srečanji smo začeli že v začetku oktobra, takrat se je tudi prvič v tem šolskem letu sestala rodova uprava. Hkrati pa smo v teh jesenskih dneh opravili z dvema večjima rodovima akcijama. V sredini oktobra smo imeli svečano prisego, jesenske počitnice pa so naši gozdovalniki in gozdovalnice preživel na jesenovanju.

na skupina tabornikov na jesenovanju lahko pomeni samo eno - spet nekaj najlepših dni, ko se zaradi manjšega števila udeležencev oblikujejo najbolj nore interne fore in so dnevi zares pestri, saj je program vsekakor lažje izvajati. Sploh pa še, če ti jesenovanje popestri sneg. Vsako jutro jesenovanja so

imeli GG-ji telovadbo, čeprav je bilo zunaj precej mrzlo. Prve dni pa so tudi poskušali z dvigovanjem zastave, vendar so potem, ko se je ta nesrečno primrznila na drevo, odnehali. En dan so namenili orientaciji in orientacijskemu znanju, igrali so se igrico "Miro Cerar" (igrica je splošno znana, le da se pri Ruševcih drugače imenuje) in druge družabne igre. Vod Kaliber 890, ki je, mimogrede, eden najbolj dejavnih vodov v našem rodu, je pripravil sneženi lunapark za udeležence jesenovanja, ki je vseboval tudi sankanje in ostale akrobacije na snegu. Zadnji dan jesenovanja pa so najprej odšli na izlet v Grdo drago in imeli tam turnir v nogometu, potem pa so pospravili in počistili kočo ter se vrnili domov.

MOČNE UKANE

Teja

Že četrtrič smo se zopet spravili organizirat Močne Ukane 2003, ki so do zdaj postale že prav tradicionalne s pečenjem kostanja, gledanjem filmov pozno v noč in vedno ravno takrat hudim mrazom. Dobili smo se vsi premraženi pred Osnovno šolo Medvode in se zagnali v priprave na dvodnevno akcijo. Letošnje dnevne naloge so se odvijale na temo miške in njenega sira. Kaj si pod tem predstavljate?!

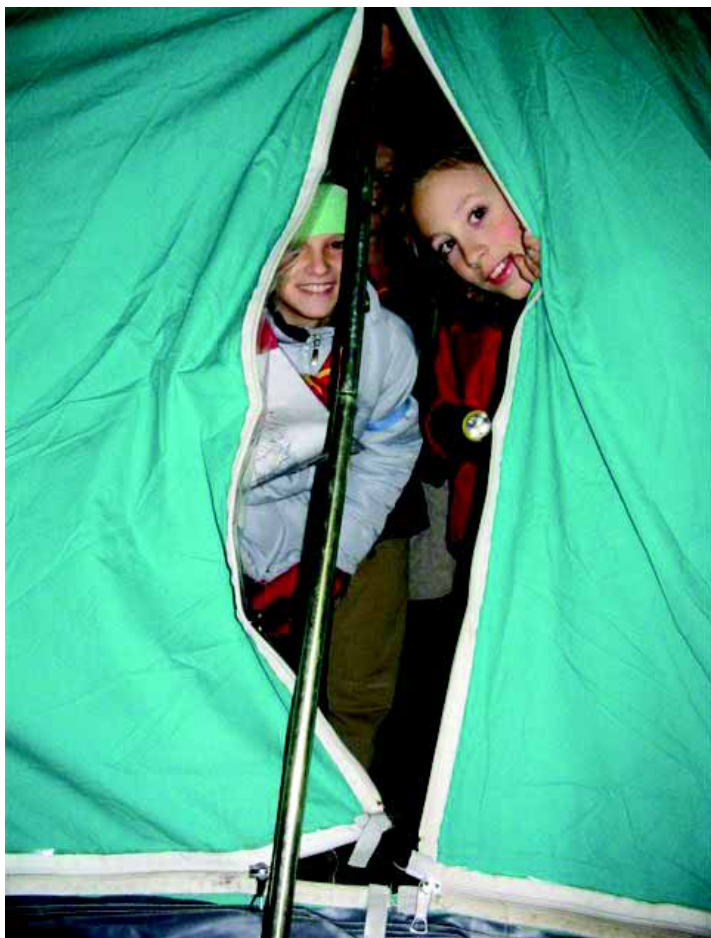
No nismo ravno prinesli živih mišk in jih dali v labirint naj poiscejo sir, smo pa imeli miško na baterije, ki si jo mogel upravljati z daljincem in tako priti skozi labirint do izhoda. To je bila samo ena od smešnih nalog pri katerih smo ugotavljali, kdo se je v otroštvu največ igral z avtomobilčki na daljinca, nasmejali smo se tudi pri opazovanju lovljenja sira z nekakšno ribiško palico na kateri je visela miška, toda ni bil problem samo "zahakljati" sir z ribiško palico, ampak tudi kako s kanujem na kolesih priti do njega. Pri pikadu, kjer si moral zadeti tablo, pri tem pa so te ovirali baloni napolnjeni z vodo se je pokazalo, da nekateri premalo hodijo v bare "špilat" pikado.

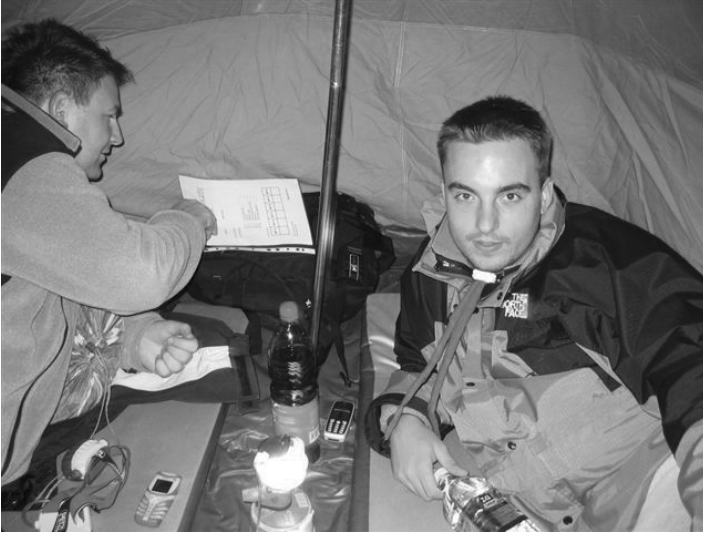
Tu so bile še nekatere druge naloge, pri katerih se je izkazalo, da so bili sodelujoči navdušeni nad našo izvirnostjo, tako da se nismo ponavljali. Toda, da bi bile Močne Ukane sploh prepoznavne, smo seveda morali imeti tudi nočno orientacijo, pri kateri se je vide-

lo, da so to res ukane kot primer je bil kt prihod pod kotom pod daljnovodom, tako da se tisti, ki so prišli pod napačnim kotom, niso mogli orientirati po kompasu, saj mu je daljnovod totalno zmešal "glavo". Toda nekateri so bili

vztrajni in so se toliko oddaljili od kt-ja da je kompas spet delal, ampak so seveda izgubili nekaj časa, vendar se niso kaj preveč sekirali.

Probleme je nekaterim delal tudi kt postavljen na vrhu hriba, saj je večina prišla z napačne strani in ni našla poti, ker na zemljevidu "začuda" ni bila označena, veliko domišljije so pokazali

pri kostkotu, kjer so morali nanj pravilno postaviti njegove notranje organe, in tako so nekateri ledvice zamenjali s pljuči, ali pa debelo črevo dali tja nekam zraven srca (kaj bi rekla tršica za biologijo?! "Šut pa v klop!"), no da ne bom samo kritizirala, pač enim biologija ne gre. Drugače pa so na koncu vsi živi in zdravi dokaj hitro prisopihali v telovadnico, kjer smo spali. No, skoraj vsi, ena skupina je čisto "zalutala" in smo jih morali iti iskati z avtom, da ne bi kje zmrznili. Nasploh pa smo se vsi grelji s čajem in pridno jedli kostanj, ki

smo ga pekli s skupnimi močmi (o.k. Luka in Domen sta bila glavna pecekurca:-)). Da pa se prvi, ki so prišli na cilj, ne bi dolgočasili in preveč razgrajali, smo pripravili pravi mini kino, kjer smo si lahko ogledali filme, ki sploh še niso prišli na veliko platno, in tako so najbolj vztrajni gledali filme do 4.30, ko sva še zadnja "živa" organizatorja odšla v mižale.

Naslednji dan smo malo zamujali z podelitvijo, saj smo čakali na sveže diplome (direkt iz printerja), ampak smo na koncu le razveselili tekmovalce z nagradami in krofi, ki smo jih imeli or-

ganizatorji še za kosilo in večerjo, ker jih je toliko ostalo ... Akcija se je iztekla, mi pa smo se zagnali v pospravljanje, pometanje, odmašitev wc-ja in potem vsi zadovoljni z uspeho akcijo odpeketalili novim dogodivščinam naproti:-)

P.S.: Velenjčani so nam obljubili, da pridejo naslednje leto tudi in prinesejo naš slavno pokal. Tako da, tabornik je tudi mož besede!

P.S.S.: Celotno vzdušje pa je bilo superca!

Se vidimo, ko se zagledamo na naslednjih Močnih Ukanah!

POHODNI TABOR

Janez Kumse, Rod
Bičkova skala

Spomin na pomlad

Lani sem se udeležil tečaja pionirstva in bivanja v naravi. Bilo je lepo, poučno in nepozabno. Tečaj sem sicer opravil, ampak ostal mi je majhen dolg, ki se mu reče "letni projekt". Pohodni tabor? Zakaj pa ne.

Pohodni tabor ni pohodni, če vsak dan ne dobiš vsaj enega novega žulja, zato se mi je zdela razdalja Rakek - Knežak - Kozina ravno pravnjšja. Vso pot sem štel korake in tako ugotovil, da smo z vsemi ovinkarjenji prehodili nekaj manj kot 100 kilometrov. Pohoda se je udeležilo 11 tabornikov iz RBS, 2 tabornici iz RMT, 1 iz RDV ter tabornika iz RMV in RKJ. Pisana družčina torej.

Zadnjo aprilsko nedeljo smo se vsi glavni akterji zbrali pred železniško postajo v Rakeku. Razdelili smo si nekaj skupne opreme in hrano, ki je v nahrbtnikih zavzela kar precej prostora. Vsakemu, ki je v natlačen nahrbtnik spravil še šotorko, hlebec kruha, plastenko vode in konzervirano joto, bi morali dodeliti status umetnika. Ura je bila okrog pol osmih, ko smo se rahlo zaskrbljeni podali proti Javornikom. Kot star maček sem ugotovil, da je pred

nami prelep oblačen in deževen dan. Nebo je pokazalo vso svojo lepoto. Sive in razne temne barve so se prelivale med seboj kot v najlepši pravljici. Še preden smo prišli do gozda je začelo deževati. Iz šotork smo si naredili improvizirane pelerine in se v gosjem redu zagrizli v rahlo nagnjen teren. Dež nam je oteževal orientacijo, saj je nova karta v zelo kratkem času postala kos razmočenega papirja. V veliko veselje mi je bilo, da smo malo zašli in naleteli na naselje počitniških hišic, kjer smo si malo odpočili in počakali na konec dežja. Nato je posijalo sonce in med nas vneslo nekaj pozitivne energije, ki smo jo vsi pošteno potrebovali. No, pa še malo smo se posušili. Mogoče mi kdo ne bo verjel, ampak ob poti smo naleteli na zaplate snega, kar je precej čudno za konec aprila. Dan se je bližal koncu, mi pa smo bili že precej utrujeni. Odločili smo se, da se ustavimo takoj, ko na-

letimo na prostor primeren za bivakiranje. Prostor smo našli hitro, vendar mislim, da nikomur ni bil posebno všeč. Na poseki sredi gozda smo postavili dva bivaka, v bližini pa še ognjišče. Za večerjo smo imeli "pasjo radost", ob kateri se vsakemu pravemu gurmanu pocehdijo sline. Med nami sta najbolj izstopali močvirki. Nekateri srečneži smo se izkazovali na nočni straži, drugi pa so sladko spali do osmih zjutraj.

Jutro je bilo hladno, vendar za nas je bilo važno predvsem to, da ni deževalo. Tokrat smo hodili večinoma po makadamskih poteh, kar je bilo za spremembo kar dobrodošlo. Pred nami ni bilo nobenih vzponov, poti pa smo le redko sekali. Sprememba terena je bila očitna. Mogočne notranske gozdove je zamenjal primorski svet. Pozno popoldan smo prišli do Knežaka, ki je predstavljal naš cilj. Pri domačinih smo si z vodo napolnili plastenke in se pozanimali, kje lahko prespimo. Prostor bivakiranja je bil mnogo boljši kot prvi dan, imel pa je majhno, zelo majhno slabost. Klope. Prestavili smo se za 50 metrov in naleteli na še boljši prostor z nekoliko manj klopi. Idealno. Postavlja-

nje bivaka se je iz neznanih razlogov spet malo zavleklo, vzporedno s tem pa tudi večerja. Ognjišče je bilo dovolj veliko, da smo lahko hkrati kuhali v dveh kotličkih, poleg tega pa smo vsi brez težav sedeli okoli ognja. Večerja je bila spet gurmanska. Odlični Jankovicevi makaroni (za Primorce "pašta") z različnimi pelati in najcenejšo tuno. Hrana, ki pritegne tudi vegetarijance. Večer je bil tokrat bolj pester, saj smo imeli dve kitari in še nekaj sladice iz trgovine.

Prebudili smo se v ne povsem sončen torek. Dobro, da je bil zajtrk precej obilen, drugače bi se s pospravljanjem bivakov še bolj vlekli. Nekateri pravijo, da je to naša slabost. Ob pol enajstih smo se začeli pomikati proti Brkinom. Za sabo smo imeli že dva dni naporene hoje in pri marsikom se je utrujenost že pošteno poznala. Prvi del poti smo hodili večinoma po kolovozih, travnikih in gozdu, nato pa so bile naše poti pretežno asfaltirane, kar je precej neprijetno za razbolele podplate. Tudi to smo preživeli. Porabili smo velike količine vode, vendar smo se sproti oskrbovali. Zvečer smo prišli do vasi Čelje, v bližini katere je naša predhodnica izvohala dober prostor za prenočišče. Sicer je dolgo trajalo, ampak bilo je vredno čakanja. Po večerji je sledil zabaven večer, ki smo ga popestrili PP programom. Narava nam z vlago ni prizanašala, zato je bilo ponoči mokro prav vse. Prvič je prišlo do primera, da je mladoletni stražar Brko bojkotiral svoje poslanstvo. Če bi bili v partizanih, ga najbrž ne bi bilo več med nami, tako pa kazen še ni izvršena. Medved nas kljub temu ni obiskal.

Good morning Vietnam! Prvi del poti nas je vodil navzdol po zelo strmem gozdnatem brezpotju, kar mogoče za nekatere res ni bilo najbolj prijet-

no, vendar po gozdu se ne hodi v sandalih. Pitna voda na dnu soteske je vse odtehtala. Skoraj dve uri je trajalo, da smo prilezli do naslednje vasi, kjer so nas postregli s kavo in palačinkami. Spet smo se oskrbeli z vodo in v potujoči trgovini nakupili nekaj najnujnejših stvari. Gozdnate poti so se zaključile in začel se je celodnevni marš po razpokanem starem asfaltu. Še dobro, da ni bilo veliko prometa. Kolona se je precej razvlekla, zato ni nenavadno, da je na koncu prišlo do rahle zmede. Vsi smo se čakali, vendar nihče ni nikogar dočakal. Naš cilj je bila okolica neke lovske kočice pod Slavnikom, kjer smo se vsi srečno zbrali. Bil je predvečer 1. maja, praznika dela. Bili smo psihično in fizično utrujeni, ampak nam razmere niso dopuščale počitka. Pihal je močen veter in nihče ni točno vedel kaj bo prinesel. Dežja smo si najmanj želeli, časa za razmišljanje pa ni bilo. Bivak, ognjišče in vetrobran so bili postavljeni v pohvale vrednem času, poleg tega pa je bil bivak skoraj hermetično zaprt in ni skozi spustil niti najmanjše sapice. Lačni smo bili kot volkovi, zato smo s težavo dočakali toplu juho, kateri je sledil še twist. Tako pravimo testu, ki ga ovijesh okoli palice in spečeš nad ognjem. No, Venó se je lotil celo peke sirovega bureka. Noč je bila vetrovna, nekaj kapljic pa je padlo šele proti jutru. Tokrat se je drugič zgodilo, da je mladoletni stražar Brko bojkotiral svoje poslanstvo. Pač, utrujenost.

Najprej smo vse uredili in pospravi-

li za sabo, potem pa je sledil težko pričakovani zajtrk. Kruha ni bilo na pretek, zato smo morali prešteti koliko koščkov lahko vsak poje. Pred odhodom smo razvili neko rdečo zastavo z rumenimi znaki (tokrat brez reklame) in jo pripeli Andreju na nahrbtnik. Tako smo vsaj malo začutili utrip 1. maja. Pot nas je vodila čez Slavnik. Nekaj nas je najprej odšlo na nek drug hrib, tako da smo si lahko Slavnik ogledali še od daleč ... seveda nenamerno. Najbrž je ravno ta dogodek vplival na to, da smo v Kozino prispeli nekaj minut prepozno. Hodili smo skoraj brez počitka, vendar tudi to ni bilo dovolj. Vlak nam je ušel pred nosom. Prosti čas smo izkoristili za celjenje ran in počitek, za igranje kitare in obisk Istrabenza. S tem se je naš pohodni tabor v bistvu zaključil. Bilo je zelo lepo, poučno in nepozabno ...

Vsem se zelo zahvaljujem za sodelovanje.

Z BOGNJO ŽIVO ...

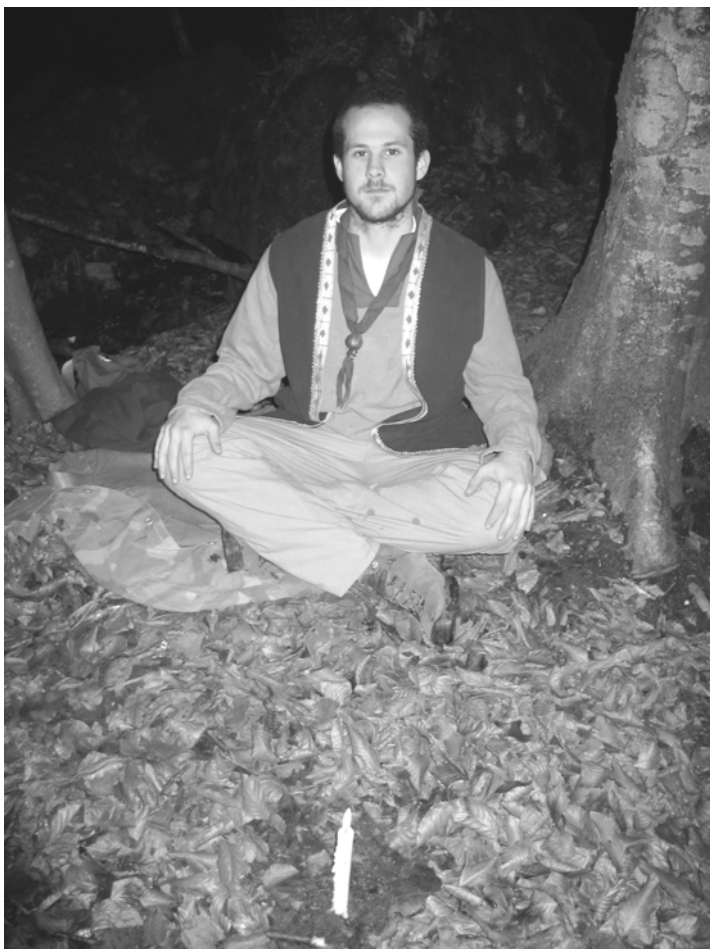
Domen Uršič,
Foto: Peter Lahajnar,
oba RAJ Cerkno

... sprejem popotnikov in popotnic

Vsaka pot se nekje začne. Njen začetek je poln upanja, v modri sobi obžarjeni s soncem. Iz toplega zavetja se nadaljuje v temno noč in vodi navzgor. V klanec, ki jih v življenju in v naši okolici ne primanjkuje. Naši bodoči PP-ji so bili potisnjeni v svet navideznih, pravljličnih podob, katerih del so postali oni sami, saj so krojili usodo podob in njih samih.

Prva prepreka jih je pričakala pri Veliki Skali, kjer jih je v zasedi pričakal cestnar, ki edini poseduje zemljevid, s katerim se je mogoče izogniti koncu sveta in možnosti izgube v Črnem gozdu. Po dolgotrajnem prerekanju in barantanju jih je spustil mimo v temno noč. V zameno za mošnjo zlatnikov pa jim je podal še zemljevid, ki jih je pripeljal do starca. Cestnar jim je zabičal, da morajo v primeru, da starec potrebuje pomoč, pomagati.

Skupina devetih mladeničev in mladenk, za enkrat še ne prepoznanih za PP-je, je nadaljevala pot v noč. Uspešno so se izognili koncu sveta in prišli do starčeve domačije ravno v trenutku, ko sta dva stražnika z gradu od njega zahtevala plačilo davkov, česar pa on ni hotel storiti. Složno so pregnali stražnika, ki sta se osramočena umaknila na bližnji grad. Starec jim je v zahvalo razkril veliko skrivnost o sedečem poganu Hotimirju, ki jih čaka v Črnem Gozdu. Dal jim je zemljevid, ki jih je pripeljal do njega ... skozi črmino temnega gozda.

Staroslav

Podoba Bognje Žive, ki je bodočim popotnikom ob koncu poti razodela veliko skrivnost.

Na jasi sredi Črnega Gozda je sedel in varoval podobo Bognje Žive, sedel je tam že vrsto let in čakal nanje, da so prišli. Prišli so vsi. Predal jim je v hrambo nje podobo, ki jih je čakala, da jim ob koncu poti razodene veliko skrivnost. Odšli so in on je ostal tam, kjer je lahko sedaj mirno umrl, saj je bila podoba njegovih pradedov sedaj v dobrih rokah.

Gruča se je vračala do starca nazaj, saj je bilo globlje v Črni Gozd nevarno iti, zaradi vseh duhov in črtov, ki tam prebivajo. Naleteli so na starca na njegovi domačiji. Bil je ranjen. Izkazalo je, da sta se prej stražarja le potuhnili in počakala, da so odšli. Vrnila sta se in ga ranila. Umiral je tam in potreboval Življenja Vodo, ki pa je bila shranjena v vinski kleti pod gradom.

Kaj je preostalo skupinici . . . nič, rešiti so morali starčevo življenje. Imeli pa so malo časa in potrebno je bilo obiti močno zastražen grad. V tišini so se počasi približali vinski kleti,

skupina dovolj močna, da premaga zle sile, ki prevladujejo v soteski. Moč skupine je večja od moči posameznika. Mukotrpno in počasi so se bližali . . . Staroslavu. Bil je tam in čakal. Prinesli so podobo Žive. Bil je tam, da jim pove, da naj podobo Žive postavijo v sredino jezerca, ki je nastalo ob bližnjem slapu. Postavili so jo, vsi skupaj. Nihče ni smel manjkati. Živa jim je razkrila pot do drevesa življenja. Drevo življenja in upanja, na katerem so se nahajale rutke . . . modre z rumeno obrobo, za vsakega ena.

Končala se je ena pot . . . začela pa se je nova, še daljša, pot popotnikov in popotnic, katerih ime že samo vsebuje besedo POT.

Rutke, modre z rumeno obrobo, na drevesu življenja in upanja.

GLAS JELOVICE 2004 VABI!

V začetku prihodnjega leta vas vabimo v Poljane nad Škofjo Loko.

Majhno naselje s 355 prebivalci sodi v občino Gorenja vas - Poljane. Idilična vas, ki nas bo pričakala z belo lepoto narave, ima poleg lepe okolice pokazati še marsikaj. Zato je slogan turističnega krožka osnovne šole Poljane "Med freskami slikarja Iveta Šubica in besedo pisatelja Ivana Tavčarja", prav ta šola pa bo z vsem gostoljubjem odprtih Poljancev tudi naša gostiteljica.

Povezanost slavnih Poljancev z osnovno šolo je za vsakega obiskovalca očitna še dandanes. Freske Iveta Šubica, ki krasijo šolo, so jim v ponos in jih radi pokažejo. Na freskah so motivi iz vsakdanjega kmečkega življenja, kot so Kopači, Košnja in Potovke. Dve, morda najbolj impresivni podobi, pa prikazujejeta prizora iz Tavčarjevih del. "Luca z detetom" je prizor iz romantične pripovedi Cvetje v jeseni, še bolj znan prizor pa je velika freska "Agata jezdi prašiča" nad starimi Poljanami. Ta motiv iz Tavčarjeve Visoške kronike, svojevrsten pričevalac življenja v Poljanski dolini, je za svoj znak izbrala tudi Osnovna šola Poljane.

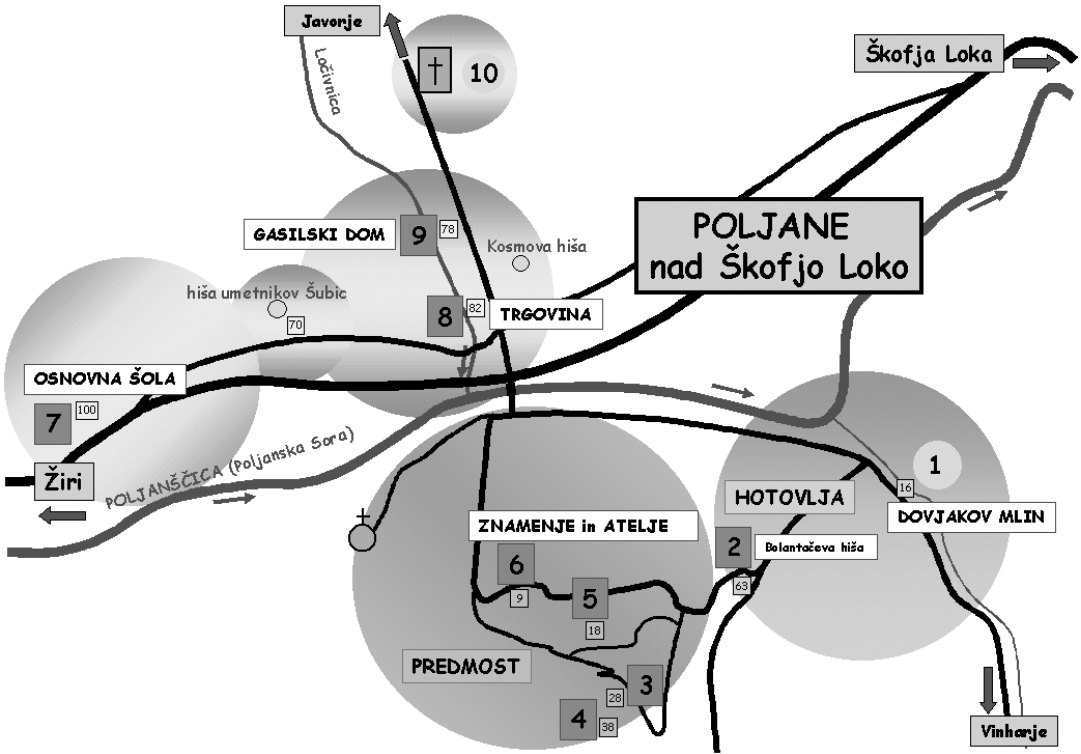
Poljane niso zgolj običajno naselje, saj jim dolgoletna kulturna tradicija daje poseben šarm. Številne hiše so okrašene s Šubičevimi freskami, vsekakor pa je ogleda vreden tudi Tavčarjev dvorec, le nekoliko niže v dolini, kjer je bilo tudi prvo teniško igrišče v Sloveniji.

Že leta 1897, le dvajset let po začetku tenisa na igrišču v Angliji, ga je namreč na domačem dvorišču uredil Ivan Tavčar.

Spodnji zemljevid Poljan nam prikazuje, kje v Poljanah najdemo freske

Iveta Šubica - oštevilčene so s ševilkami od 2 do 9. Tam, kjer je številka sedem, se dobimo na tekmovanju, ki naj bo nekaj več - vzemite si čas in si oglejte tudi našo kulturno dediščino.

Vabimo vas, da se nam pridružite na tekmovanju, hkrati pa si vzamete čas tudi za ogled impresivnih fresk in drugih lepot Poljanske doline.

GLAS JELOVICE 2004 - RAZPIS

Rod Svobodnega Kamnitnika iz Škofje Loke vam letos ponovno pripravlja tradicionalno taborniško tekmovanje po zasneženih poljanah škofjeloške okolice. Letos vas vabimo v Poljane nad Škofjo Loko. Priprave so že v polnem teku, sneg je naročen in čakamo le še vaše navdušene, od mraza rdeče obraze.

Ob taborniškem delu tekmovanja bomo pripravili zanimiv spremljevalni program, katerega vrhunec bo podelitev naslova za 'najbolj kul ekipo'.

Letošnja novost tekmovanja je **elektronsko perforiranje** (Sport Ident), zato prosimo vse, ki imate svoje čipe, da jih prinesete s seboj in nam to sporočite v prijavnici. Za vse ostale pa je kavnica 5000 sit, ki jih dobite nazaj, ko na cilju vrnete čip.

Na Glasu Jelovice tekmujejo tekmovalci v šestih kategorijah, razdeljeni po spolu in starosti od GG-jev do Grč. Ekipo sestavlja pet članov, dovoljeno je odstopanje za enega v obe smeri.

Ekipe pričakujemo **10. 1. 2004**, ob **8:00**, pred **osnovno šolo Poljane**.

Štartnina do 31. 12. 2003 znaša 7500 sit. Po tem datumu pa je štartnina za 1500 sit višja. Nakažite jo na: Društvo tabornikov Rod Svobodnega Kamnitnika Škofja Loka, na račun RSK odprtega pri NLB: 02024-0053801979.

Rok prijav, ki velja s plačilom štartnine je petek 9. 1. 2004 do osme ure zvečer. Na dan tekmovanja je štartnina okroglih 10000 sit.

Prijave sprejema Mateja Jereb, Trata 12, 4220 Šk.Loka, tel.: 04/51 33 407, gsm: 041/494 020.,

e-mail: mateja.jereb@kss-loka.si. Prijavite se tako, da prijavnico skupaj s potrdilom o plačilu pošljete na zgornji naslov.

Prijavnico in vse o tekmovanju pa najdete tudi na spletni strani tekmovanja glas_jelovice.rutka.net

Dodatne informacije dobite pri vodji tekmovanja Janezu Berniku, Trata 4, 4220 Šk.Loka, telefon 04/5131875, gsm: 031/416 350, e-mail: janez.bernik@kss-loka.si

Za ekipe iz oddaljenih krajev, ki bodo na kraj tekmovanja prispelle že dan prej, bomo priskrbeli prenočišče v telovadnici šole (armafleksi, spalke, copati).

Za hrano bo poskrbljeno. Glavni kuhar bo poskrbel za ekstra-super-mega golaž ter palačinke.

Se vidimo **10. januarja 2004 v Poljanah nad Škofjo Loko!**

Rod svobodnega Kamnitnika
Škofja Loka

Pohod po poti Cankarjevega bataljona

Taborniki odreda Bičkova skala vabimo vse avanture željne PP-je in grče na peklenski nočni pohod po poti Cankarjevega bataljona (Pasja ravan - Dražgoše), ki ga organizira PD Škofja Loka. Pohod je dolg približno 42 km, zato od vas pričakujemo "svinjsko" kondicijo in veliko dobre volje. Kot vsako leto se pohod začne v soboto, 10.1.2004, ob 22. uri, pri Koširjevi domačiji na Pasji ravni. V Dražgoše se prispe okrog 10 ure zjutraj. Štartnina znaša približno 1000 sit po osebi, v ceno pa je vključena topla malica, čaj ob poti in prilžnostna značka.

Bodite dobro opremljeni in naj vas veliko snega ne presenetijo. Za dodatne informacije se obrnite na PD Škofja Loka (04/51 20 667).

RBS

ZOT 2004

Ponovno med vami dobri, stari ZOT! Za tiste, ki ste že slučajno pozabili, ZOT je zimsko orientacijsko tekmovanje, ki ga samo za vas pripravlja Rod XI. SNOUB. Letošnji ZOT bo potekal **30. in 31. januarja 2004**. Točen kraj za zimsko pustolovščino v okolici Maribora vam bomo sporočili v naslednji številki Tabora oz. objavili na Rutki po novem letu! Skratka, ne zamudite in se začnite pripravljati na pravo zimsko-taborniško doživetje!

Tekmovanje že tradicionalno zajema zimski orientacijski pohod, test iz orientacije in topografije, vrisovanje KT, signalizacijo (Morse + semafor), risanje skice terena, opis KT, prihod pod kotom, hojo po vrisani poti, zbijanje klobuka snežaku in IQ test. Tekmuje se v kategorijah: **GG** (ločeno po spolu), **PP** (ločeno po spolu), **GRČE** (mešana po spolu). Tri članske ekipe tekmujejo izven konkurence.

Cena tekmovanja je **7500 SIT na ekipo**, in vključuje prenočevanje, sendviče, našitke, kosilo, nagrade, karte in stroške organizacije. Denar nakažite na transakcijski račun:

04515-0000798818.

Prijave, skupaj s fotokopijo plačane položnice, pošljite **najkasneje do 23. 1. 2004** na naslov: **Taborniški rod XI. SNOUB, Verstovškova 4, 2000 Maribor.**

Vse dodatne informacije najdete na <http://zot.rutka.net>
Vprašanja pošljite na naslov: **bojan.krizan1@guest.arnes.si** ali pokličite po telefonu: **041/878-785 (Bojan)**.
Vabljeni ste vsi, ki si upate!
Bojan, XI. SNOUB

Pomagajmo z nakupom novoletnih voščilnic založbe SIDARTA

Pomagajmo skavtski fundaciji do novih prostorov in izboljšajmo svoje in rodovo finančno stanje. Tudi letos vabimo vse rodove in njihove člane, da se vključijo v prodajo novoletnih voščilnic založbe Sidarta. S to založbo Skavtska fundacija že vrsto let sodeluje pri zbiranju sredstev za pomoč območnim tabornim centrom. To in še marsikaj počenjajo člani skavtskega gibanja v različnih deželah, da si v tem obdobju izboljšajo svoj finančni položaj. Zato stopite v akcijo!
PONUDBA

1. Založba Sidarta je pripravila komplet božično novoletnih voščilnic. Voščilnica z oznako K 49 je opremljena z napisom Skavtska fundacija-ustanova Zveze tabornikov Slovenije. V kompletu je deset voščilnic in deset kuvert z že vpisanimi teksti in brez. tekste je moč dobiti tudi na posebnem listu. Del izkupička od prodaje teh voščilnic gre Skavtski fundaciji.
2. Ponujamo tudi vse ostale voščilnice iz priloženega kataloga. Res pa je, da založba zagotavlja te le do razprodaje naklade. V tem primeru gre del izkupička tudi Centru slepih in slabovidnih.
3. Maloprodajne cene z vključenim DDV so:
komplet podolgovatih voščilnic za v amerikanko - 1.490 sit
komplet voščilnic velikosti B6 - 1.240 sit
6 voščilnic in 2 amerikanki - 960 sit
6 voščilnic in 2 velikosti B6 - 780 sit

4. In še vaš zasluzek:
za vsak prodan komplet voščilnic - 250 sit
pri kompletu 6 + 2 - 200 sit
Svoje naročilo sporočite na naslov: Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, 1000 Ljubljana, po faksu na 01 / 436 14 77 ali na elektronski naslov zts@rutka.net.

Luč miru iz Betlehema 2003

Plamen Luči miru it Betlehema bo tudi letos ogreval srca ljudi dobre volje. Odbor ZTS si za pripravo LMB 2003 želi vzpodbuditi in privabiti k tej akciji čim več tabornikov. Vsak član lahko s kančkom dobre volje doprinese, da bo plamen miru, sočutja, strpnosti in upanja zagorel tudi med taborniki. Kako bo potekala letošnja akcija:
Prihod: Plamen LMB prispe v Slovenija 14. decembra 2003. V Ljubljani so istega dne ob 14. uri osrednja prireditev ob sprejemu LMB. Po naših dolgoletnih prizadevanjih bo prireditev v obliki ekumenskega srečanja. Na prireditev bodo povabljeni predstavniki muslimanske in židovske skupnosti v Sloveniji.

Geslo letošnje akcije je: Ustvari Družino!

Plakate in letake lahko dobite v decembru na ZTS. Sveče in nalepke čim prej naročite na ZTS. Priporočamo, da sveče priskrbite s pomočjo sponzorjev in jih nato delite. Kupite samo nalepke, ker gre del sredstev od njih v humanitarne namene. Najverjetneje jih bomo letos namenili nekaj slovenskim družinam.

Ideje, kako pripraviti rodovo aktivnost ob LMB: Priprava krajše prireditve s kulturnim programom, postavitve stojnice v centru mesta, raznos LMB po ustanovah (občine, cerkve, domovi starejših, bolnice, vojašnice, trgovine ...), na množična grobišča, spominska obeležja, planinske postojanke ...

Akcijo LMB 2003 so pripravili: ZSKSS, ZTS, ZBOKSS, SZSO in Mladinski ceh.
Informacije lahko dobite na www.rutka.net. Kontaktirate pa lahko ZTS 01 / 300 08 20 (pisarna@rutka.net), vodjo odbora Janeza Kukoviča na 041 / 769 562 (dss.jani@siol.net) ali člana odbora Sandija Glinška na 041 / 354 621 (sandi.glinsek@email.si).

POW-WOW

Vabimo POW-WOW v akciji

Sanjaš o poletju v teh decembrskih dneh? Komaj čakaš, da se bo temperatura povzdignila za dodatnih 20 stopinj Celzija? Mi tudi ...

Pow-wow bo potekal od od 30. julija do 8. avgusta 2004 na tabornem prostoru v bližini Ilirske Bistrice. Prihod prostovoljnega osebja je 3 dni oziroma 1 dan pred pričetkom tabora.

Cena za člane osebja, ki vključuje bivanje, prehrano, knjižico z informacijami, našitek in rutico je:

- za člane osebja 15.000,00 SIT
- za člane posebne skupine osebja 5.000,00 SIT.

Rok za prijave se nezadrž-
no približuje, tako da kar
pogumno v akcijo ...

Cena za udeležence, ki vključuje bivanje, aktivnosti, prehrano, knjižico z informacijami, našitek in rutico je:

- plačano do 31.4.2003 27.000,00 SIT, plačano po 31.4.2003 30.000,00 SIT.

Cena za vodnike, ki vključuje bivanje, aktivnosti, prehrano, knjižico z informacijami, našitek in rutico je 20.000,00 SIT.

Podrobnejše informacije o rokih za prijave, načinih plačila, katalogu pozicij za osebje in okvirnem seznam delavnic najdete na spletnem naslovu pow-wow.rutka.net.

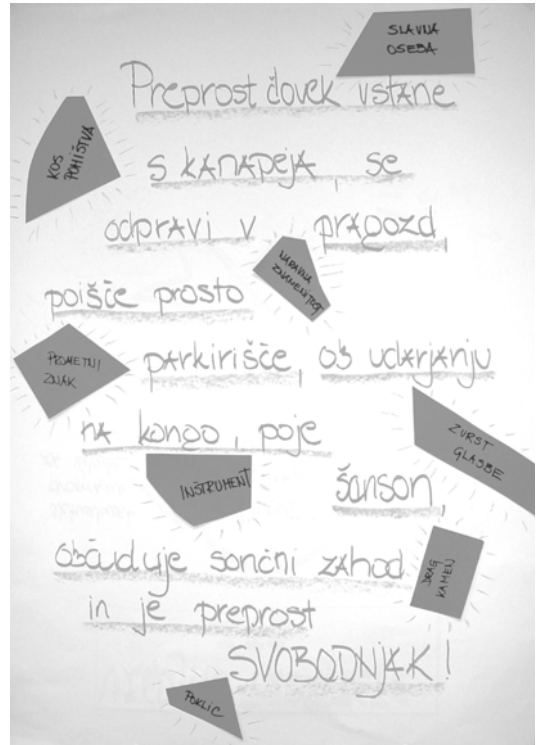
KREATIVNO

KAJ BI BIL, ČE BI BIL...

In zakaj?

Ustvarjalnost lahko urimo tudi s preprosto igrico Kaj bi bil, če bi bil ... in zakaj. Pri igri izbiramo skupine predmetov, pojmov, oseb, čustev ... Če imamo skupine ljudi, jih lahko prosimo, da iz izbranih besed sestavijo stavek (zgodbo, misel, pregovor...).

Primeri:

POSTOJNSKI TABORNIKI

Barbara Bačnik

Posvet se je nadaljeval na kliničnem centru

Skupina 16-ih tabornikov iz Postojne se je v petek 14. novembra odpravila v kočo bistriških tabornikov v Črni dol pod Snežnikom na rodov posvet vodstva. V noči na soboto so iskali zdravniško pomoč v ilirsko-bistriškem zdravstvenem domu in bili zaradi suma zastrupitve z ogljikovim monoksidom napoteni v ljubljanski Klinični center. Iz Rodu kraških viharnikov Postojna so kasneje povedali, da se udeleženci akcije počutijo dobro in da niso utrpeli posledic zastrupitve.

Pravzaprav še kriminalisti ne vedo točno kako in kaj. Domnevni vir monoksida naj bi bil električni agregat, ki se je nahajal v skladišču tehnične opreme, ki je bilo kočii dograjeno. V sosednjih dveh prostorih so kuhali, kurili peč in gorele so sveče. "Ker je bilo zunaj mrzlo, nismo nič zračili, 16 ljudi pa je kaj hitro porabilo zaloge kisika," je povedala načelnica Špela Uhelj. Okrog polnoči so zaradi suma zastrupitve z ogljikovim monoksidom taborniki takoj začeli prezračevati objekt, zatem so prestavili agregat na prosto in poiskali strokovno zdravstveno pomoč.

Starešina Rodu Kraških viharnikov Miha Uhelj je za Primorske novice povedal: "Normalno so se počutili samo štirje, vsi drugi so kazali znake zastrupitve, eno dekle je tudi bruhalo. Takoj smo posumili, da gre za monoksid, zato smo ustavili agregat in ga odnesli na prosto, pogasili ogenj v peči in začeli zračiti kočii. Trije so se odpeljali nekaj kilometrov nižje po poti, kjer so dobili telefonski signal in poklicali na urgenco v Postojno. Tam pa so svetovali, naj

se čimprej vsi odpeljemo v Ilirsko Bistrico."

V bistriškem zdravstvenem domu je zdravnica potrdila njihov sum, zato so jih z reševalnimi vozili odpeljali v ljubljanski Klinični center, kjer so jih zadržali na kisikovi terapiji do sobote. "Zastrupitev je bila 10 odstotna, posledično se strup zadrži v mišicah še kakih 14 dni, zato so nam odsvetovali telovadbo in gibanje," je pojasnila Špela Uhelj.

Primorske novice so zapisale, da je po ogledu kočii s kriminalisti zastrupitev z monoksidom potrdil tudi Gregor Kovačič, starešina Rodu snežniških ruševcev iz Ilirske Bistrice. Prižgali so tudi

ogenj v štedilniku in ugotovili, da dimnik vleče brezhibno ter da dim iz njega ni mogel uhajati v prostor. "Koča je zelo dobro zasedena, saj jo redno obiskujejo taborniki, občasno pa tudi drugi uporabniki. Električni agregat deluje že vrsto let in kaj podobnega še ni zgodilo. Vsekakor pa bomo agregat dali temeljito pregledati. Če se bo izkazalo, da ga ni moč popraviti, ga bomo nadomestili z drugim," je poudaril Kovačič za novice.

"Očitno je šlo za splet okoliščin. Pomembno je bilo, da smo reagirali trezno, odgovorno in pravočasno. Upam, da se bomo iz tega vsi nekaj naučili. V Črni dol pa bomo seveda kmalu spet prišli," je bil optimističen Uhelj. In tako je tudi prav. Vsi se namreč strinjajo, da jih je skupna izkušnja vodstva še bolj povežala. Taborniki se moramo zavedati, da naša dejavnost s seboj prinaša tudi tveganje, naključja in nesreče, zato so pomembni naši odzivi in trezno ter usklajeno razmišljanje. Postojnski taborniki so odlično reagirali. Vseeno upamo na čim manj podobnih primerov.

Bubi, Gušter, Djurko

Kaj potem? Nasveti za ravnanje v kriznih situacijah v taborniškem življenju

Nesrečna zastрупitev vodstva Rodu kraških viharnikov Postojna je kljub srečnemu koncu pokazala, da je taborništvo dinamična aktivnost, pri kateri so člani izpostavljeni tudi nekaterim potencialno nevarnim situacijam. Prometne nesreče, nevarnosti v gorah in utopitve nas lahko, roko na srce, doletijo tudi na naših akcijah. Ne glede na dejstvo, da takšne situacije najpogosteje nastanejo kot posledica spleta okoliščin, je nanje potrebno reagirati primerno. Kot prvo poklicati pomoč ter se hkrati pripraviti tudi na odziv staršev, javnosti, medijev.

Postojnčani so se izkazali s treznim ravnanjem. Ko so opazili spremembo počutja, so opredelili simptome in o njih takoj obvestili center za obveščanje, ki jih je povezal z dežurno medicinsko službo. Zdravnica je potrdila njihov sum in poskrbela za ustrezno oskrbo, napotila jih je v bližnjo zdravstveno ustanovo. Mediji so bili o dogodku obveščeni o dogodku skupaj s policijo, saj je javna skrivnost, da mediji spremljajo dogajanje na policijskih frekvencah. Tudi zato je pomembno zgodnje obveščanje staršev, tako so bili o dogodku obveščeni od svojih otrok oziroma odgovornih v rodu in ne iz medijev. Ekipa senzacionalistične "pop" televizije je tabornike pričakala namreč skupaj z zdravniki in novinarka je takoj želela izjavo udeležencev. V prihodnje udeleženci delavnice o kriznih scenarijih zato priporočamo čim hitrejši pretok informacij znotraj organizacije, tako bodo lahko starešina območja oziroma Zveze tabornikov Slovenije pravilno obveščali medije. Na vsako krizno situacijo se dobro odzvati s čim prejšnjim sporočilom za medije, ki mora vsebovati tako točne podatke o dogodku kot informacijo, kaj vse je bilo storjenega, da bi dogodek preprečili in kako smo se hitro odzvali in preprečili nadaljnjo škodo. Prav zato bo KOJA (Komisija za odnose z javnostmi ZTS) kmalu izdala navodila za primerno ravnanje od takšnih dogodkih.

Krizni menedžment:

1. Ugotovi, kakšna so dejstva. (Ne govori, dokler nimaš podatkov. Medije pustiš čakati z izjavo "Ne bi bilo primerno, da komentiramo brez podatkov.")
2. Povežeš se z ljudmi, ki jih potrebuješ. (Npr. starešina, KOJA, ipd.)
3. Če so novinarji o dogodku obveščeni, ne čakaj, da te oni pokličejo. Pokliči jih ti. (Zgolj zato, da se neobveščeni posamezniki ne znajdejo v medijih.)
4. Vsaka beseda, ki gre v medije, naj bo dobro pretehtana.
5. Ljudje ne želijo vedeti le, kaj se je zgodilo, ampak predvsem kako so reagirali odgovorni in kako bi lahko dogodek preprečili.

Kaj naj stori v tem primeru starešina?

Načelnik Južnoprimorsko-notranjskega območja Gašper Rupnik svetuje: "Starešina mora o dogodku obvestiti starše in pristojne

organe. Poskrbeti mora, da prava informacija pride do odgovornih na območju in ZTS. Novinarje je treba opozoriti na to, da so taborniki storili vse, da bi zadevo preprečili in da so ravnali trezno, razsodno, preudarno glede na dano situacijo."

FILATELIJA

Tone Simončič

NOV KLUB V SLOVENIJI

Računam, da bomo letos uredili vse potrebno in se že pojavili z uradnim simbolom, imenom, bančnim računom, pravili društva, predvsem pa z atraktivnim delovnim programom za mlade in manj mlade ...

Predlog programa delovanja je zelo ambiciozen in članom ponuja široke možnosti delovanja. Osnovna želja je zbrati vse, kar vsaj malo spominja na taborništvo, kot npr.: vse, kar je vezano na zgodovino taborniškega gibanja doma in v svetu. Poznamo že predmete za zbiranje kot so: našitki vseh vrst (enote, akcije, objekti, spominski, priložnostni, službeni...), značke, dopisnice, razglednice, pisemske glave, glave enot in akcij na kuvertah, zastavice, prapori, samolepilne etikete, prospekti enot, domov, gozdnih šol, akcij ipd., posterji in plakati, vabila, čestitke, priznanja, diplome, zahvale, fotografije, literatura, filatelistično gradivo... Kompletirati želimo letnike glasil vseh enot ZTS...

Z obsežno reklamno aktivnostjo med enotami in v javnosti računamo povečati število članov kluba. Posebno mesto za naše taborniške zbirke bo namenila tudi revija Tabor, s čimer bomo pomagali povečati število naročnikov na njo. Zbirateljska društva si namreč izmenjujejo glasila, tako širijo

novice, pa tudi število naročnikov.

Mednarodna izmenjava je pri zbiralcih izredno pestra, saj imajo samo v sosednji Italiji vsak vikend kak filatelistični dogodek. Zato načrtujemo skupinske obiske pomembnejših sejmov, kjer si lahko ogledaš razstavne eksponate, izmenjaš izkušnje in materiale z drugimi zbiralci.

Razmišljamo tudi o tem, da bomo ustanovili območne sekcije, da ne bo treba prepogosto potovati v Ljubljano. Število članov po območjih ni določeno, saj gre za prostovoljno druženje tabornikov z enakim konjičkom. Potrudili se bomo, da dobimo vsaj kakšnega sponzorja za morebitno tiskanje naših publikacij ali za druge potrebe. Pomoč so nam že ponudili filatelisti iz več držav.

Trenutno imamo redne stike z močnejšimi klubi v Avstriji, Angliji, Avstraliji, Braziliji in Italiji. Vsi čakajo na naš uradni začetek in nas vzpodbujajo.

Poseben poudarek bomo posvetili vzgoji novih (ni tre-

Prijavite se na naslov:

ZA KLUB ZBIRALCEV

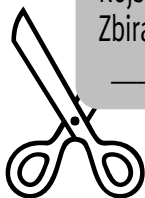
Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, 1000 Ljubljana.

Priimek in ime: _____

Točen naslov (poštna številka, kraj bivanja, ulica in št.): _____

Rojstni datum: _____ Tel. št.: _____

Zbiram: znamke, našitke, _____

ba, da so ravno mladi) zbiralcev, saj ugotavljamo, da je veliko premalo znanja pri načrtnem delu, kar velja celo za filatelijo, ki je relativno najboljše organizirana.

Ustanovili bomo filatelistično knjižnico, brez katere ne more noben filatelist. Podobno velja za druge zbirke. Načrtujemo mednarodna srečanja dvakrat letno. Člane bomo naučili, kako pripraviti zbirko za razstavo. Kdor bo želel kot filatelist sodelovati na tekmovalnih razstavah, ga bomo seznanili s pravili, ki veljajo v konkretnih primerih.

Svojo strokovno pomoč smo že doslej brezplačno ponujali zainteresiranim, če so želeli izdati spominsko kuverto, priložnostni poštni žig, dotiskati dopisnice, organizirati razstavo...

To je le nekaj razmišljanj o možnostih, ki jih ponuja skupno delo v klubu ob strokovnih napotkih izkušenih zbiralcev.

To je prva poluradna informacija o programu kluba, saj bo točen program sprejela skupščina novega društva. Do tedaj pa vabimo bodoče člane - zbiralce taborniških stvari (s poudarkom na filateliji, ker je to najbolj zanimivo, atraktivno, večno vabljivo in sploh naj...!), da se prijavijo v članstvo kluba. Ko bomo vse pripravili, bomo vsakega kandidata posebej povabili na občni zbor.

Dokler se ne bomo odločili za službeni naslov društva, velja kar naslov naše republiške zveze tabornikov v Ljubljani, kjer bodo zainteresirani lahko dobili vse potrebne informacije.

In še pomembna informacija:

Za člane kluba, stare do 15 let oziroma za šolarje, ni članarine, za starejše bo le simbolična, za kritje poštnine. Klubski prostori bodo vedno na voljo posameznikom ali skupinam na Pržanjski 10b (rod Rožnik v Ljubljani), kasneje morda tudi drugod. Dogovorili se bomo za redna srečanja v teh prostorih, za razna predavanja, družabne prireditve, potovanja po svetu na filatelistična srečanja, sodelovanja z drugimi ipd.

25 LET TABORNIŠKEGA KLUBA ZBIRALCEV V GRADCU

V bližnjem Gradcu je od 25. do 28. septembra letos potekala posebna akcija mladih filatelistov z naslovom "JUGEND PHILA GRAZ 03". Ob tej priložnosti je izšla posebna številka filatelističnega glasila za mlade filateliste (Št. 3/2003) JUGEND.

Večdnevno prireditev so dlje časa pripravljali in jo tudi odlično izpeljali, za kar je skrbel kar močan organizacijski odbor. V velikih dvoranah je svoje filatelistične zbirke v 312 vitrinah pokazalo osemdeset razstavljalcev iz Avstrije, Belgije, Cipra, Češke, Danske, Hrvaške, Italije, Luksemburga, Madžarske, Nemčije, Nizozemske, Slovaške, Slovenije, Švedske in Švice.

Na posebnem prostoru s taborniško tematiko je svoje zbirke v 32 panojih prikazalo enajst razstavljalcev iz Avstrije in Nemčije. Taborniški filatelistični klub zbiralcev iz Gradca je to mednarodno razstavo filatelistov izkoristil za proslavitev svojega 25-letnega delovanja. Izdali so spominsko kuverto in priložnostni poštni žig. Ob tem prazniku so se avstrijski skavti-filatelisti še posebej izkazali s številnimi taborniškimi in filatelističnimi podvigi.

Velja omeniti, da v svojem glasilu, ki izhaja ob točno napovedanem roku, redno objavljajo vse naše prispevke s filatelističnega področja. Iz njihovega glasila pa prevajajo Italijani za svoj časopis. Da bo informacija popolnejša, naj omenim, da že kak teden po izidu avstrijskega taborniškega filatelističnega glasila piše znanec iz Avstralije, kaj je prebral o naši - taborniški filateliji. Svet je res vedno manjši.

Na slavnostni prireditvi zadnji dan srečanja v Gradcu so se pokazali tudi domači veljaki, ki so na razne načine podprli prireditev. Seveda imata pomemben del zaslug za uspešno proslavitev obletnice kluba tudi naša znanca iz Gradca predsednik STPS g. Horst Ziegler in sekretar Wilhelm-Otto Neuback.

Vemo, da so avstrijski kolegi zelo natančni pri urejanju filatelističnega gradiva ali svojega glasila, saj so tudi nam posredovali nekatere svoje izkušnje, kako, denimo označevati posamezno gradivo v filateliji. Zato nas toliko bolj preseneča, da ne uporabim drugega izraza, kakšno naslovnico so si izbrali prav za omenjeno prireditev evropskega obsega. Na razstavi so razstavljali tudi mladi iz Hrvaške in Slovenije. Naslovnica revije JUGEND ŠT.3/2003 pa prikazuje del Evrope z Jugoslavijo izpred leta 1991, ko je bila to še zvezna država več republik. Po skoraj trinajstih letih nas še vedno ne "priznavajo" kot samostojno državo, enako tudi ne Hrvaške, BiH, Makedonije... Škoda.

Naj na tem mestu iskreno čestitamo taborniškimi prijateljem iz Gradca za njihovo obletnico in odlično izpeljano prireditev.

ORIENTACIJA

Pepl

Topografski podatki v rastrski obliki

Pregled topografskih podatkov v digitalni obliki končujem s tistimi, ki jih lahko uporabljajo tudi tisti, ki so nekoliko manj usposobljeni za delo s tako imenovanimi geografski-mi informacijskimi sistemi, kjer najpogosteje uporabljamo v prejšnjih številkah opisane vektorske podatke.

Podatki v rastrski obliki ali tudi rastrske slike so računalniški način zapisa slike, sestavljene iz majhnih kvadratkov, kot je razvidno iz slike 1. Vsak kvadrataček ima svojo barvo in skupen pogled na množico kvadratkov nam omogoči ogled slike kot celote. Najpomembnejši podatek pri rastrski sliki je ločljivost, običajno podana s številom kvadratkov v dolžini enega palca (25,4 mm) ali z velikostjo posameznega kvadratka v naravi. Manjši kot so kvadrati, bolj je slika ostra in omogoča večje povečave. A hkrati tudi njena velikost bistveno narašča, kar povzroča težave

prenosa, zmanjšano hitrost prikazovanja in seveda potrebo po več pomnilniškega prostora.

Računalnik razume rastrsko sliko kot urejeno matriko kvadratkov (točk), vsak ima svojo barvo. Tega, kateremu prikazanemu objektu ta kvadrataček pripada, pa ne ve. Operacije nad rastrsko sliko so tako omejene na različna filtriranja, spreminjanja barv ali poizvedovanja po njih, spreminjanja tonske vrednosti in kontrasta.

Rastrska slika najpogosteje nastane s skeniranjem določene slike v analogni obliki. Pri kartah pa je to le eden iz-

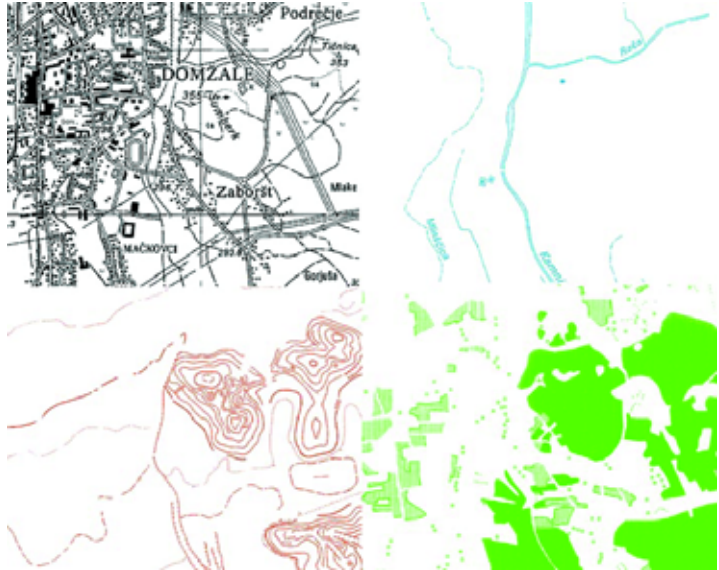
med možnosti, v sistemski kartografiji najmanj uporaben. Glede na to, da so vse novejšje karte izdelane z uporabo računalniške tehnologije, se rastrska slika končne karte izdela kot eden izmed rezultatov izdelave. Pri starejših, še ročno izdelanih kartah, pa se večinoma skenirajo posamezni barvni sloji, te pa lahko nato uporabnik po svoji želji spaja v skupno sliko.

Uporaba rastrskih slik je zelo preprosta, saj jih lahko pregledujemo z množico različnih programov, nekaj izmed njih je že izvorno vključenih v operacijski sistem. Vendar je to primereno le za posamezne slike. Kadar želimo hkrati pogledati več sosednjih slik ali več slojev istega območja, moramo vse rastrske slike prikazati tako, da so pravilno postavljene v koordinatnem sistemu. V ta namen je poleg vsake rastrske datoteke v tif formatu dodana še ena datoteka s končnico tfw, kjer so zapisani podatki o ločljivosti in legi rastrske slike.

Danes so v Sloveniji prav vse sistemske državne karte dostopne v rastrski obliki. Karta največjega merila je temeljni topografski načrt - TTN, v merilih 1 : 5000 ali 1 : 0 000, je razdeljena na skoraj 3000 listov. Tisk listov se je končal konec 70-ih let. Najprimernejša oblika, ki je danes na voljo uporabnikom sicer vsebinsko večinoma zastarelih listov, so rastrske slike posameznih barvnih slojev. Teh slojev je lahko različno število: sloj reliefa (plastnice), sloj situacije, lahko združen ali ločen od zemljepisnih imen, sloj vodovja (pri

nekaterih listih so vodne površine ločene), pri nekaterih listih pa še posebej sloj rastja. Ločljivost rastrskih slik je 300 dpi, kar omogoča zadovoljivo ostri- no slike. Sloje si lahko poljubno pobar- vamo in sestavimo v barvno karto TTN. Tudi trenutno najustreznejši nadome- stek zastareli vsebini TTN, listi ortofoto- kart, so najlažje dostopni kot rastrska slika. Slika z velikostjo osnovnega ele- menta 0,5 m prikazuje stanja zemljišča zelo podrobno, kot je razvidno iz slike 2. Karta naslednjega merila, državna topografska karta 1 : 25 000 (DTK 25), je sicer dostopna v obliki tiskanih listov, a za delo na računalniku nam bodo lahko prišli prav tudi štirje sloji, kot so prikazani na sliki 3. Vsak sloj prikazuje vsebino posamezne izmed barv na tis- kanem listu: črno, modro, zeleno in rjavo. Ločljivost znaša 300 dpi. Tako za liste TTN kot DTK 25 velja, da so rastr- ske slike nastale s skeniranjem filmov posameznih barv (strokovno se temu reče reprodukcijski originali).

Pri Državni topografski karti v me- rilu 1 : 50 000 (DTK 50), ki pa se izde- luje računalniško, se za vsak list poleg tiskanih izvodov izdelajo rastrske slike posameznih barvnih slojev (teh je pri DTK 50 kar 7) in tudi barvna rastrska

slika, vse z ločljivostjo 300 dpi. Podob- no so na voljo tudi rastrske slike za vse pregledne karte meril od 1 : 9f50 000 do 1 : 000 000. Vse rastrske slike je mo- goče naročiti na Geodetski upravi Re- publike Slovenije, velikosti datotek po- sameznih barvnih slojev ne presegajo nekaj 10 kB, znatno večje (in temu pri- merno dražje) so le rastrske slike orto- fotokart, kjer slika za en list porabi oko- li 30 MB pomnilnika.

S tem prispevkom se končuje ne- kajletna stalna rubrika o zanimivostih

s strokovnih področij orientacije in to- pografije v reviji Tabor. V pomanjkanju kakšnega resnega odziva bralstva sem s svojimi prispevki opisoval tako praktič- ne, laikom namenjene teme kot tudi nekatere strokovno zahtevnejše, vendar sem vse težje našel naslove, za katere sem menil, da bi bili zanimivi za bral- ce. S prenovljeno podobo revije Tabor v 2004 se zato rubrika umika, če pa se bo med bralstvom izrazila želja po ponov- nih strokovnih prispevkih o teh, vsekakor s taborništvom zelo povezanih po- dročjih, pa se bom sam ali pa kdo drug izmed specialistov orientacije in topo- grafije na takšno pobudo z veseljem od- zval.

ASTRONOMIJA

Primož

Ozrimo se v nebo

Opazovanje zvezdnega neba

Če želimo opazovati zvezdno nebo, moramo najprej spoznati nekaj osnov astronomije. Oprostite mi vsi tisti malo bolj izkušeni opazovalci nočnega neba, saj bo članek tokrat namenjen bolj začetnikom. Na ta način bom skušal približati astronomijo tudi tistim, ki jih astronomija sicer zanima in bi se radi ukvarjali z njo, pa jim manjka ravno tisto - osnovno - namreč kje in kako začeti. Obljubim pa, da bom sem in tja navrgel še kaj zanimivega, ki bo pritegnilo tudi bolj izkušene.

Za začetek si pogledjmo nekaj osnovnih pojmov. Za boljšo predstavo najprej Zemljo pogledjmo iz vesolja. Zemlja je **planet** in je le eden od devetih planetov, ki krožijo okoli Sonca. Sonce sveti! - zato je **zvezda**. Planeti ne svetijo! So pa osvetljeni od Sonca. Naše Osončje torej sestavlja ena zvezda (Sonce) in devet planetov. Nekateri planeti imajo **satelite**, drugi ne. Satelit kroži okoli planeta in podobno kot planet ne sveti, je pa osvetljen od Sonca. Zemlja ima en satelit - Luno.

Zdaj si predstavljajmo namesto Sonca neko svetilo (žarnico), namesto Zemlje pa nek okrogel neprozoren predmet. Žarnica sveti v vse smeri, krogla pa meče senco v smeri stran od žarnice. Opazimo lahko tudi, da je pol kro-

Mnogo lažje bomo razumeli pojave v astronomiji, če si bomo planete in satelite predstavljali prostorsko in osvetljene od Sonca

gle osvetljene (tisti del, ki je obrnjen proti žarnici) in pol temne (tisti del, ki je obrnjen stran od žarnice). Če si zdaj spet predstavljamo Zemljo in Sonce je na osvetljenem delu Zemlje **dan** na temnem delu pa **noč**. Tudi lunine mene izhajajo iz istega razloga. Enkrat Luno gledamo s strani (krajec), drugič pa od spredaj ali zadaj (ščip in mlaj).

Prav kmalu lahko opazimo, da bi bilo zelo dolgočasno v Vesolju, če bi stvari mirovale. K sreči se Zemlja vrti kot vrtavka. No, morda tako hitro res ne, a kljub temu se zavrti okoli svoje osi enkrat v 24-ih urah. Temu gibanju Zemlje pravimo **rotacija**. Zaradi Zemljine rotacije vsako jutro Sonce vzhaja, popoldne je najvišje na nebu, zvečer zaidi in po 24-ih urah se vse spet lepo ponovi. Tudi ponoči lahko opazimo, da se zvezde gibljejo od vzhoda proti zahodu, to pa zato, ker se Zemlja vrti od zahoda proti vzhodu. Tako prebivalci vzhodnega Pacifika in Japonske vsak dan prvi vidijo sončni vzhod. Japonski pravijo zato tudi "dežela vzhajajočega sonca". To, da vidimo podnevi od nebesnih teles samo Sonce seveda ne pomeni, da podnevi zvezd ni na nebu. To pomeni

le, da je Sonce tako svetlo, da zasenči vse ostale zvezde v svoji bližini.

Prav tako bi bilo dolgočasno, če bi bilo Sonce stalno "med istimi zvezdami". To bi pomenilo, da teh zvezd zaradi svetlobe Sonca nikoli ne bi mogli videti. Zemlja je poskrbela, da poleg rotacije okoli svoje osi tudi sama kroži okoli

Planete in satelite (lune) vidimo s strani kot krajce, saj ne sevajo lastne svetlobe ampak so osvetljeni od Sonca

Sonca. Temu kroženju pravimo **revolucija**. Zemlja obkroži Sonce v enem letu, to pa je tudi čas, ko se Sonce spet vrne "med iste zvezde". Zvezde so tako daleč, da navidezno praktično mirujejo. Ozvezdja se niso spremenila že tisočletja. Os Zemlje ni pravokotna na kroženje okoli Sonca zato imamo še letne čase. Pozimi je os obrnjena stran od Sonca, poleti pa proti Soncu.

Os Zemlje gleda ves čas proti isti točki na nebu. V našem primeru je to ravno zvezda Severnica. To sicer čisto ne drži. V 26 tisoč letih tudi os naredi en krog. Temu gibanju pravimo **precesija**. Vendar pa je to tako dolgo obdobje, da tega gibanja v celem svojem življenju ne boste niti opazili.

Saturn najdemo zvečer na vzhodu --- preko noči pa se zaradi rotacije Zemlje premakne proti zahodu, tako kot vse ostale zvezde --- vse na nebu namreč navidezno kroži okoli Severnice

Zdaj smo prišli do spoznanja, zakaj je Severnica za nas na severni polobli tako zelo pomembna. To je namreč edina zvezda, ki jo najdemo vedno na istem mestu na nebu. Ne glede na to ali je dan ali noč, poletje ali zima; zjutraj, opoldne, popoldne ali zvečer, vedno jo najdemo natančno v smeri severa in sicer natančno tako visoko, kot znaša naša zemljepisna širina. V Sloveniji je to 46 stopinj ali približno na sredini med obzorjem in zenitom. Vse drugo - zvezde, planeti, Sonce in Luna dnevno navidezno krožijo okoli nje prav zaradi vrtenja Zemlje. Kot zanimivost naj povem, da se je Krištof Kolumb ob odkritju Amerike zanašal ravno na Severnico in sekstant, s katerim je meril njeno višino, ko je vztrajal na 28. vzporedniku ob svoji vožnji proti zahodu.

Severnica pa **NI** najsvetlejša zvezda na nebu. Kar nekaj zvezd in predvsem planetov je svetlejših od nje. Zato je ne zamenjajte z drugimi svetlimi zvezdami. Če ne vemo, kje je sever, jo najdemo

s pomočjo sosednjih ozvezdij. Najprimernejše je "Veliki voz", ki je v resnici del "Velikega medveda". V smeri Severnice kažeta zvezdi Alfa in Beta Velikega voza.

V decembrskih večerih je zanimivo pogledati proti zenitu. V tej smeri se namreč nahaja najbolj oddaljen predmet, ki ga je še možno opaziti s prostimi očmi. To je Andromedina galaksija, imenovana tudi M-31, ki je od nas oddaljena kar 2,2 milijona svetlobnih let. Če imate pri roki kakšen daljnogled ali teleskop se ga splača uporabiti.

Od planetov sta vidna zvečer Mars na jugozahodu ter Saturn v Dvojčkih na vzhodu. Jupiter vzhaja (na vzhodu) šele okoli polnoči in je viden bolj v jutranjih urah. Takrat bo Saturn že visoko nad južnim obzorjem. Če boste želeli videti Saturnove obroče, morate uporabiti najmanj 50 kratno povečavo. Iz smeri Dvojčkov bodo okoli 13. decembra leteli meteorji - v povprečju kar 60 utrinkov na uro. Za opazovanje ne potrebujete daljnogleda. Splača se jih opazovati pred vzhodom Lune (okoli 20h), torej zvečer kmalu po sončnem zahodu. Še en meteorski roj bo v noči 3/4 januar. Naj-

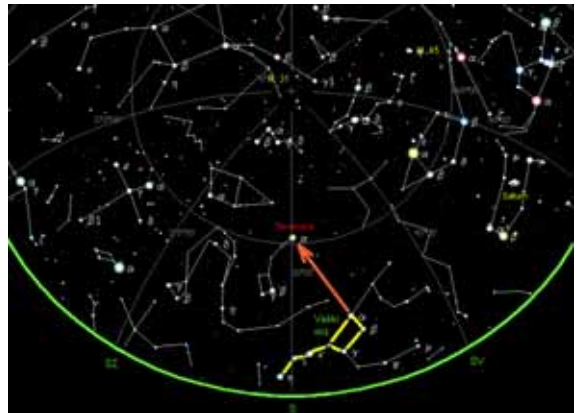
ZNANE IZJAVE

Vaša stran, ki jo napišete o jeseni, vam mora dati prav toliko veselja, kot sprehod skozi odpadajoče listje.

Andromedina galaksija je najbolj oddaljen objekt, ki ga je z Zemlje še možno videti s prostimi očmi. Decembra zvečer se nahaja skoraj v zenitu.

boljši pogoji za opazovanje tega roja bodo zjutraj pred sončnim vzhodom, saj Luna na ta dan zaide šele ob 5h zjutraj.

Zvezdno nebo, kakršno bo videti v decembrskih večerih - pogled proti severu

LUNINE MENE

Polna luna	08. 12. 2003	ob	21:39
Zadnji krajec	16. 12. 2003	ob	18:44
Mlaj	23. 12. 2003	ob	10:45
Prvi krajec	30. 12. 2003	ob	11:05
Polna luna	07. 1. 2004	ob	16:43
Zadnji krajec	15. 1. 2004	ob	05:47

VZHODI IN ZAHODI SONCA

1. 12. Vzhod: 07:23	1. 1. Vzhod: 07:44
Zahod: 16:18	Zahod: 16:26
15. 12. Vzhod: 07:37	15. 1. Vzhod: 07:41
Zahod: 16:17	Zahod: 16:42

Zima se začne 22. decembra ob 08:01

PREDSTAVITEV RODOV

Rod morskih viharikov

Področje delovanja: Portorož, Lucija, Sečovelje in zaledje Piranskega zaliva

Leto ustanovitve: 1961

Število aktivnih članov: 80

Struktura rodu: 4 vodi MČ, 2 voda GG, klub PP in grč

Najbolj zagrizen PPv rodu: Miha Bejek, miha.bejek@rutka.net, 031/782 657

Spletna stran: rmv.rutka.net

Simbolika rodovega imena

Ime Morski viharniki si je nadela skupina, ki je v okviru Odreda Sergeja Mašere (pred ustanovitvijo rodu) vsebovala predvsem aktivne člane iz Portoroža in Lucije. Nastal je na podlagi dejstva, da je rod ustanovljen v obmorski občini in da smo člani otroci morja, ki svobodno letajo tudi v viharju. Sredozemski viharnik (*Puffinus yelkouan*) je vrsta ptice, ki se kot "preletni gost" pojavlja v področju Sečoveljskih solin in spada med strogo zavarovane živalske vrste.

Crga

KOSOBRIN**NAVADNI DEŽEN**
(*Heracleum sphondylium* L.)**Učinkovine:**

glutamin, arginin, galaktan, eterično olje, škrob, sladkor, vitamin C, provitamin A in pimpinelin.

Uporabnost:

Mladi listi in drugi sočni deli za juhe, prikuhe, pireje in nadeve, mlada stebela s popki socvetij kot cvrtje, olupljene listne nožnice lahko vložimo v kis za vlaganje, iz korenin lahko pridobivamo sirup in jih meljemo v moko. Slovanski narodi so nekoč iz njih pripravljali pivo oziroma juhi podobno pijačo "baršč" in za čaj.

KROMPIRJEV PIRE Z DEŽENOM

Potrebujemo 1 kg krompirja, ½ kg mladih deženovih listov, 5 žlic kisle smetane in sol.

Priprava:

Krompir olupimo in ga narežemo na kocke. Skuhamo ga v slani vodi. Deženove liste skuhamo, odcedimo in jih na drobno narežemo. Krompir zmečkamo v pire, dodamo drobno narezane liste dežena, kisko smetano in solimo po okusu. Vse skupaj dobro premešamo.

JUHA IZ DEŽENA

Potrebujemo 30 dag mladih deženovih socvetij z ovojnimi listi, 3 krompirje, strok česna, 3 žlice olivnega olja, dobro misel, sol, poper in 3 žlice kisle smetane.

Priprava:

Strok česna prepražimo v olivnem olju, da zarumeni. Dodamo krompir narezan na kocke in na drobno narezana deženova socvetja in ovojne liste ter zalijemo z vodo. Kuhamo tako dolgo, da je krompir razkuhan. Po okusu posolimo in popopravimo. Na koncu juhi dodamo še kisko smetano.

Juho postrežemo še vročo.

Korenine lahko uporabimo tudi v zdravilne namene pri prebavnih motnjah, uporabljajo jih tudi kot afrodisiak.

Dežen je od 50 do 150 cm visoka rastlina s pokončnim, brazdastim stebлом, votlim in dlakavim. Spodnji listi so veliki, pernato deljeni, proti vrhu pa so vedno manjši. Korenina ima oster, pekoč okus, odlomljeno stebelce pa diši po korenčku. Po tem ga je tudi najlažje prepoznati od podobnih vrst. Cveti od julija do septembra. Beli cvetovi so zbrani v kobulih. Rastlino najdemo po pašnikih, travnikih, ob potokih ter na obrobju gozda.

MEDNARODNE

Matic Stergar

Pozdravljeni! Veseli december je. Ste ga že začutili? Meni, moram priznati, že omamlja čute ... da pa se mu ne bi popolnoma prepustili, naj vas malo opomnim, kaj vse se bo lepega zgodilo na mednarodni sceni.

Še preden pa se posvetimo temu, naj vas še enkrat spomnim, da imamo člani Komisije za mednarodno dejavnost govorilne ure vsako sredo od 15. do 17. ure prav zato, da nas obiščete - ali pokličete - in se z nami pomenite o vsem, kar vas zanima in se tiče taborništva onkraj meja Slovenije.

Kaj je torej novega? Dobili smo vabilo na deželni jamboree pokrajine Bavarske. Mnogi izmed vas pogosto potujete v Nemčijo in mogoče bi bil čas, da se tja odpravite s svojim PP klubom. Vsi veste, da je Bavarska oddaljena dobrih šest ur z vlakom, kar pomeni, da je pot ležerna, tako cenovno kot časovno. Stvar se bo odvijala v za jamboree rezerviranem terminu, se pravi od 31. julija do 10. avgusta 2004. Naši bavarski kolegi so si izbrali zanimivo, predvsem pa aktualno temo za svoj zlet, "elements-linking Europe", po naše elementi, ki združujejo Evropo. Po mojem mnenju je tema kar obetavna, saj obljublja program, ki ne bo zanimiv le za bavarske tabornike, ampak bo odprt tudi za ostale gostujoče. Prav tako zanimiva je cena. 130 evrov, oziroma slabih 30 naših tisočakov je kar ugodna ponudba, še posebej če pomislimo na kakšno podobno konkurenčno prireditev. Za ta denar dobite stalni zletni paket: nastanitve, hrano, aktivnosti, zavarovanje, infrastrukturo, zletno knjižico in bedž, ne pa tudi prevoza. Zanj in za šotore morate poskrbeti sami. Glavne teme delavnic so, kar se da ele-

mentarne; ogenj - spretnosti, voda - narava, zemlja - kultura, zrak - atmosfera. Želijo, da se prijavite do 15. decembra 2003, v kolikor le utegnete. Če ne bo šlo, boste lahko svojo prijavo oddali tudi kasneje, če jim bo po podtaborih le ostalo dovolj prostora. Prijavni obrazci za Zlet tabornikov Bavarske 2004 vas že čakajo na Zvezi.

Ko pa smo ravno pri zletih... še imate v glavah evropski jamboree 2005, ki sem mu, v tej kolumni že posvetil nekaj pozornosti? Upam, da ga imate! Kot eden tistih, ki bodo tesno vključeni v ta projekt, sem si postavil vizijo; rad bi videl, da nas gre v Anglijo iz Slovenije, vsaj 200. Glede na udeležbo na zadnjih velikih akcijah kar pogumna izjava, pa vendar... s pravo organizacijo povsem realno uresničljiva. Le pravi čas je treba prijeto bika za roge, zato bi vas rad še enkrat spomnil, da začnete stvar planirati že **danes**. Poleg tega pa naj vam še na kratko povem, na kaj vse morate biti pozorni. Najpomembnejši korak je, da se že dovolj zgodaj (beri te dni enkrat) odločite, da boste šli,

da boste imeli dovolj časa za priprave. Ker predstavlja tak dogodek velik strošek, je potrebno že v začetku leta 2004 pričeti z zbiranjem denarja. Priporočam enotni mesečni znesek, ki ga vodnik vsak mesec položi na bančni račun ali kako drugače shrani. Zelo dobro je tudi iskati sponzorje. Glede na to, da gre predvsem za preživljanje vašega prostega časa, ne računajte z vrtoglaviimi zneski, vseeno pa ne obupajte, saj je vsaka pomoč dobrodošla, od hrane, majic, kombija... zelo pametno je tudi najti kakšen kontakt z domačimi organizatorji, da lahko naše užitke še malo podaljšamo v obliki t.i. home-hospitalities. To in še marsikaj bo treba, dragi moji, postoriti, preden gremo konec julija 2005 v Hylands park. Krokodili na vse to pravimo: "Računajte na nas!"

Naj se počasi poslovim; vi pa do naslednjic, ko vam pripravljam novoletno darilo - še več zanimivih mednarodnih akcij za leto 2004, uživajte veseli december in lepo praznujte, zbirajte misli o preteklem letu in delajte nove, še lepše načrte. Naj vam, čisto za konec, v imenu krokodilov in v svojem imenu zaželim vesele božične praznike in srečno novo leto!

Še vedno je v igri razpis za vse zainteresirane za sodelovanje pri pripravi slovenske odprave na eurojam 2005. Prijavite se na nina.jere@kiss.si. Tudi pogoji ostajajo enaki: polnoletnost, izkušnje z mednarodnimi akcijami, plačana članarina ZTS...

NAROČAM REVILJO TABOR

IME IN PRIIMEK: _____

ROD: _____

ULICA: _____

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ: _____

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA!

Pošljite na ZTS - Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana

POPOTOVANJA

Meti Buh, RaR

Foto: Damijan Gašparič - Dumy, RTT

Madagaskar II.

Madagaskar je celo tako daleč, da niti strička Mc`donaldsa ni, da bi peknel hamburgerje. In prav tako ni angleščine, čeprav se drugače zdi, da jo govori že sleherno zakotno pleme na tem svetu. Na izbiro torej ostanejo francoščina, malgaščina in roke. Pri mojem znanju francoščine, ki ne presega "bonžur", torej roke. Kakorkoli, malgaščina je enostaven jezik. Če odštejemo narečja, s katerimi morda nabrišejo celo naš alpski narod, ostane res mična slovnica. "Ri" je "daleč" in "zelo daleč" je "riiii". Petelinu pa preprosto rečejo "kokoš-moški", da si s kopico besed ne bi zapletli življenja.

Otroštvo pod palmami.

Življenje večine Malgašev je skromno. Medtem ko življenjski slog v mestih vedno bolj postaja podoben našemu, je prava "vaška scena" še vedno takšna, kot je bila. Ženske se poročijo pri petnajstih letih, včasih z moškim, ki ga niti ne poznajo. Ko rodijo nekaj otrok, se pogosto naveličajo moža in vrnejo k mami. Družina šteje do deset otrok in res ni nujno, da je oče le eden. Torej vedno dovolj tem za vaške obrekovalce.

Tu še vidiš otroke, ki s kovancem v dlani vsi srečni pritečejo v trgovino po en gumijast bombon. Nam, belim turistom, izgledata preprostost in ta počasi tempo življenja precej idilična. A domačini ti dajo občutek, da bi dali vse, da bi postali beli. Ženske uporabljajo

celo posebne zeliščne maske za obraz, da bi njihova koža postala svetlejša. Moški pa si želijo, da bi jim tako kot belcem "rastel denar kar na drevesu" in da bi si v miru lahko privoščili pivo, ki zdaj predstavlja tedenski proračun cele družine.

Da se ne bi samo vozila in preštela la grbinca na malgaških cestah, sva se z Dumyem podala v nacionalni park Is-halo. Za dvajsetkilometrski trekking sva dobila simpatičnega vodnika, ki je ob poti našel lemurge, tisočnoge, kameleone in ogromno kobilico z rdečimi krili. Živalski in rastlinski svet je poln endemitov, saj čez devetdeset odstotkov tukajšnjih vrst ne najdeš nikjer drugje. Najbolj markanten od vseh je gotovo

baobab ali kruhovc. Po legendi se je bog na to drevo razjel, ga izpulil in zabil s krošnjo nazaj v zemljo.

Čeprav otok od Afrike loči le 400 km širok Mozambiški kanal (in 180 milijonov let) so prvi naseljenci pripluli iz Jugo-vzhodne Azije. Še danes so Malgaši užaljeni, če se jih opredeli kot del Afrike, zato se je pametno čimprej naučiti izraza "otok Indijskega oceana". Žal je izredno prijazen in lep narod v dvatisočih letih otoku naredil tudi precej škode. Izsekali so 90 % gozda in iztrebili številne endemične vrste, ker so jih enostavno pojedli. Med izumrlimi sta tudi noju podobna žival, ki je nesla osem-litrska jajca in lemur človeške velikosti.

Med najbolj zanimivimi malgaškimi običaji se gotovo znajde "obračanje kosti". V mestih je običaj izginil, na de-

Obstaja deset vrst kruhovcev - devet na Madagaskarju in ena v Afriki.

želi pa ljudje še verjamejo, da mrtvi predniki močno vplivajo na njihovo življenje. Ko se v družini pojavijo problemi, torej gredo do grobnice in se skušajo mrtvim svojem prikupiti. Njihove ostanke vzamejo iz grobnice, zamenjajo slamo, v katero so bili zaviti, in očistijo, kar se očistiti da. Približevanje grobnici je sicer zaradi svetosti prepovedano (in zaradi smradu odsvetovano). Kršenje pravil ti lahko zaračunajo v večjem številu zebujev, njihovega govoda, kar je precej za študentski žep.

Zahodna obala je bila najin zadnji cilj. Mikal naju je koralni greben s pisanimi ribami in morskimi psi. Na začetku sem se nadejala tudi lepih sončnih zahodov (Ah, ženske!), pa je potem romantično sceno vedno pokvaril kakšen lačen garjav kuža, ki je hotel malico, ali pa otroci, ki so ti želeli spet kaj prodati. Majhna vasica Ifaty premore poleg slamnatih kočic domačinov še nekaj imenitnih hotelov in potapljaških centrov. In tu je svet drugačen. Denar, seks turizem in denar. Okrog tega se tu vse vrti. Še dobro, da so vtis popravili prašički, ki so ležali v lužah na peščenih cestih, drugače bi se zdelo, da to ni več isti otok.

Proti Afriki.

Na koncu se vrneva v glavno mesto - Antananarive. V mestu, ki ima milijon prebivalcev, milijon ljudi protestira na glavnem trgu in zahteva odstop starega predsednika. Izredno stanje se nadaljuje. Zaprli so šole in druge javne ustanove. Še bolj očitno je bilo pomanjkanje bencina, saj so se vsi vozili samo še na kurilno olje. Naju pa je občasno zaskrbelo samo ukinjanje mednarodnih poletov.

Odločila sva se, da zadnjo noč kampirava blizu letališča, da nama letalo slučajno ne pobegne. Na poti iz mesta sva se znašla v avtobusu polnem

skavtinj. Le malo stran od letališča so imele to noč prehod in seveda ne bi bila "taprava", če se ne bi pustila povabiti zraven. Bilo je res prijetno. Pod fikusom smo plesali in peli ter čakali na zbor. "Kaj, a na jamboree si šla?" so se eni od punc zasvetile oči. "Nikogar ne poznam, ki bi bil tako zelo bogat, da bi si lahko privoščil kaj takega." Po zboru so nekatere vzele knjige in še malo ponavljale pred veliko preizkušnjo znanja, ki je trajala vse do šestih zjutraj. Ob večglasni himni raje nisem razmišljala o naši umetniški izvedbi "Dviga plamen"...

Zjutraj sva se poslovila in odletela proti Parizu. Če bi vedela, da sva na predzadnjem letalu pred ukinitvijo mednarodnih poletov za dva meseca, bi bila gotovo malo bolj nestrpna. Tako pa sva lepo po malgaško (vsaj uro kasneje) prišla, oziroma "ne prišla" na letalo iz Pariza proti Benetkam. Ja, čisto neprimeren je ta evropski tempo...

Izredne politične razmere Rdečega otoka so se čez tri mesece uredile. Stari predsednik je odstopil in vse so izpeljali brez večjih žrtev. Danes so vsi Malgaši ponosni, da so skupaj napisali nov list zgodovine in verjamejo v hiter napredek revne države. Happy end.

Kakšna je bila šele bodičasta morska klobasa...

TRENUTKI

SAMO OTROCI

Tokrat te zapeljem v svet otroškosti, v svet preprostosti, iskrenosti in spontanosti. Se ga še spomniš? Ga živiš? Zmoreš vsakih nekaj tisoč trenutkov zapoditi se v svet, ki nima drugačnih ovir kot so nebo in zakoni narave? Anthony de Mello pravi takole:

"Prva lastnost, ki človeka preseneti, ko pogleda v oči otroku, je njegova nedolžnost: njegova prikupna nezmožnost, da bi lagal ali nosil masko ali skušal biti nekaj drugega, kakor je.

Glede tega je otrok natanko tak kakor druga narava. Pes je pes, vrtnica je vrtnica, zvezda je zvezda; vsaka stvar je čisto preprosto to, kar je.

Le odraslo človeško bitje je zmožno biti eno in se pretvarjati, da je nekaj drugega. Kakor odrasli ljudje kaznujejo otroka, ker je povedal resnico; ker je razodel, kaj misli in čuti, se otrok uči hinavščine in njegove nedolžnosti je konec. Kmalu se bo pridružil vrstam neštetih ljudi, ki brez moči pravijo: "Ne vem, kdo sem," kajti ko so pred drugimi tako dolgo skrivali resnico o sebi, jo nazadnje skrivajo pred samim seboj.

Koliko otroške nedolžnosti še imaš? Ali je danes še kdo, v čigar navzočnosti si še lahko preprosto in popolnoma ti sam, tako odkrito odprt in nedolžen kakor otrok?"

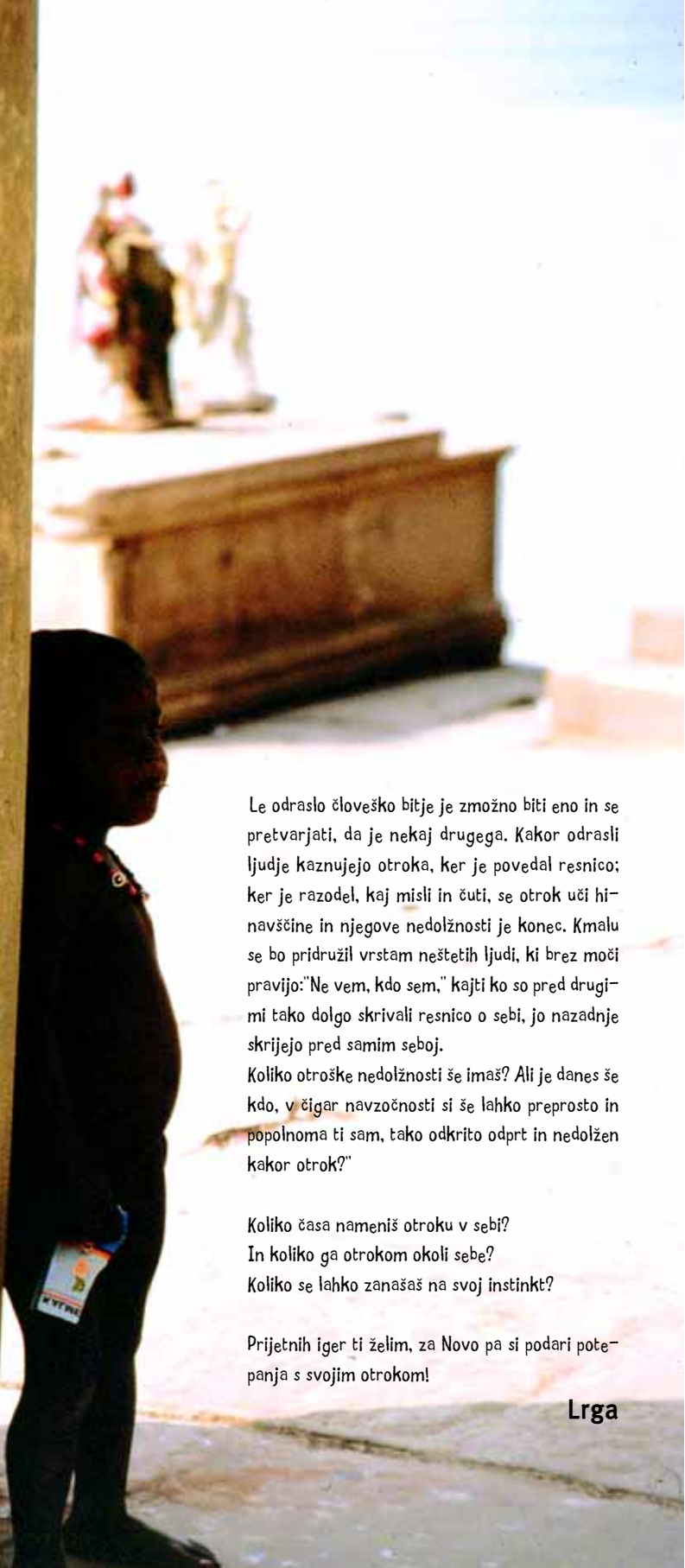
Koliko časa nameniš otroku v sebi?

In koliko ga otrokom okoli sebe?

Koliko se lahko zanašiš na svoj instinkt?

Prijetnih iger ti želim, za Novo pa si podari potepanja s svojim otrokom!

Lrga

JEŽKOV KOTIČEK

Noč v Evropi - Quo vadis?

Saj ste že potovali z vlakom, kajne? Sam se živo spominjam, kako sem z železno kočijo teden za tednom premagoval tistih nekaj ducatov kilometrov med najlepšim mestecem pod Gorjanci in prestolnico. Počasi, vedno v enakem ritmu, so si sledili kraji, ki bi jih drugače verjetno nikoli ne videl. Bežijo pogledu, kakor da bi se želeli skriti, zato me niso nikoli prevzeli. Raje sem opazoval ljudi.

Mala šola psihologije bi se brez težav pričela na vlaku, ki je tradicionalno pribežališče najzanimivejših ljudi. Drenja-joč se z vrečkami in cekarji obloženimi babcami, vohajoč praznje oblečene ter rahlo okajene dedke, vpijajoč živahne vzklrike šoloobveznih otrok ti na vlaku nikoli, prav nikoli ni dolgčas. Zakaj sleherni od njih nosi s seboj svojo zgodbo. Vedno sem verjel, da jih lahko preberem z njihovih obrazov in pogledov. Skrbelo me je le to, da so domala venomer bili tako mrki in zaskrbljeni.

Polona Glavan ni neznano literarno pero. Poznamo jo po njenih kratkih zgodbah, ki so ji med drugim prinesle tudi nagrado za najboljšo študentsko kratko zgodbo leta 1997. V svojem knjižnem prvencu se pisateljica z veliko žlico loti največjega proznega izziva - romana. Za nenavadnim naslovom **Noč v Evropi** se skrivajo in prepletajo zgodbe ljudi z vseh koncev sveta, ki potujejo. Potujejo s tistim vlakom, Pariz - Amsterdam. Mladost, ki odhaja, popotniški duh, "interrailka" v žepu, nahrbtnik in plastenka z vodo nekje pri roki. Avtorici opisi niso dovolj, v lahkotni igri besed gre naprej. Igra se pravo malo psihologinjo. V situacijah na vlaku, ki so ji - vpričo tako prepričljivega in lahkotnega pisanja - očitno znane

do obisti, nam razgme zanimive analize značajev. Mladi, ki odraščajo in se bojujejo z vsem, kar to prinaša s seboj, stare in nove ljubezni, bolečine preteklosti, upanje, prijateljstva, iskanje sebe. Domače teme, a postavljene v okolje kjer se razkrijejo v drugačni luči.

Zgradba in slog romana se mojstrsko skladata z značaji, ki jih pisateljica v svojem delu opisuje. Z obliko in načinom pisanja svojevrstno oriše popotnike, ki so se z vso prtljago (v svojih glavah) tiste noči znašli v nekem vlaku.

Zgodilo se je mnogo, največ pa v njihovih glavah in srcih. Vlak na poti iz Pariza v Amsterdam pa se ni dal motiti in je tiho ter zanesljivo drdral naprej v spokojno evropsko noč.

Jež svetuje, vi preberete:
Polona Glavan, Noč v Evropi

Z ZNANJEM DO ODGOVORA

STRIC VOLK

Ah ti mediji. Čisto sem razočaran nad njimi. Objavljajo vse senzacije, pri katerih je polno krvi in nasilja, za prijazne novice o tabornikih, ki skozi igro in zabavo odkrivajo in spoznavajo svet in bodo, ko odrastejo, gibalo te družbe, pa ne ostane niti vrstica, kaj šele masten naslov in barvna fotografija nasmejanih obrazov. Odpovedal sem vse časopise, razen revije Tabor. To z veseljem vzamem v roke, saj ponuja lepši obraz sveta, od krvi pa morda le žulje po kakšnem zahtevnem orientacijskem tekmovanju. Ko smo že pri žuljih, moram priznati, da jih pogrešam v uredništvu revije. Že davno, saj je vmes listje ozelenelo in tudi že odpadlo, so v uredniškem odboru naredili obširno anke to in pričakoval sem, da se bo na podlagi rezultatov (katerih objavo sem mimogrede tudi pričakoval), kaj spremenilo. Na primer, da bo revija vsebinsko zanimiva in aktualna ter da bo dobila svežo podobo. Takšno, ki bo privlačna za izbrano ciljno skupino; le-ta pa bo svojo privrženost izrazila s sklenjenim naročniškim razmerjem (kot bi v aktualnem žargonu pomenilo, da svoj izvod Tabora tako ob izidu lahko prebereš v postelji).

Pa sem se očitno hudo uštel. Še vedno imam pred seboj revijo, za katero ne vem, koga nagovarja, kaj mu hoče povedati oz. kako koristiti. Ustanovitelj ima izgleda dovolj dela sam s seboj, da se ne zmeni za medij, s katerim oblikuje tudi svojo podobo. Izkoristiti moč medija, ki ga imajo mu je zadnja skrb, prav tako pa tudi zagotavljanje denarja za njegov obstoj.

Morda pa so bili v uredništvu prebrisani (kot moja sestrična lisica) in bodo presenečenja pripravili za naslednji letnik (in leta ki sledijo). Če je temu tako, potem se nam za veselo praznike in vse dobro v novem letu – skupaj z revijo Tabor – ni treba bati.

Vaš stric Volk

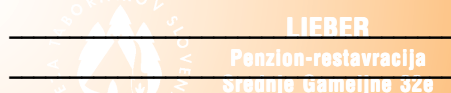
1	2	3	4	5	2
4	6	7	8	9	10

Pri vsakem vprašanju navajamo tri odgovore. Črko s pravilnim odgovorom vpiši v polje s številko, ki je pred vprašanjem.

- Zakaj se planeti svetijo? Č – ker jih osvetlujejo sateliti, Z – ker jih osvetlujejo zvezde, L – ker imajo žareča jedra
- Kdaj cveti navadni dežen? I – od julija do septembra, U – od maja do julija, K – nima cvetov
- Kaj najraje piše Polona Glavan? O – poezijo, E – romane, M – kratke zgodbe
- Kje deluje Rod sivega volka? H – v Grosuplju, C – v Bohinjski Bistrici, S – v Ljubljani
- Jezik na Madagaskarju je ... K – malgaščina, G – hindujski jeziki, T – angleščina
- "Elements-linking Europe" je tema katerega jamboreeja? Z – Tajskega, P – Bavarskega, Š – Jote
- Kateri je uradni jezik v Ugandi? K – svahili, Č – francoščina, T – angleščina
- Na katero temo so se odvijale letošnje Močne ukane? N – miška in sir, J – mačka in miši, U – pes in mačka
- Kaj je sredozemski vihamik? D – ime, ki so ga Primorci dali močnemu vetru ob morju, E – vrsta ptic, ki se pojavlja na področju Sečoveljskih solin, Z – lik iz pravljic
- Kako zgleda zbor ugandskih tabornikov ob ognju? H – mirno sedijo in poslušajo vodje, C – veselo plešejo in skačejo okrog ognja, R – nimajo taborniškega ognja, zaradi nevarnosti požarov

REŠITEV IZ ŠTEVILKE 11: PEČEN KOSTANJ

Rešitve so: _____

 LIEBER
Penzion-restavracija
Oronje Gameljne 32a

 ZADRUGA

 JAZON

Reševalec: _____

 DROGA

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL KALAN	RIMSKI BOG LJUBEZNI	GOZDNA CISTINA	PISATELJ JANČAR	16. IN 10. ČRKA	MANJŠA VOJASKA ENOTA	PESNIK GRUDEN	KRAJ V SAVINJSKI DOLINI	VODJA VLADAR	AVRA (OBLIKA PISAVE)	NICK NOLTE	OKUS VINA PO KISLEM	HUMORISTKA PUTRIH
JED IZ AJDOVE MOKE												
NAŠ TV VODITELJ												
NADLEŽMA ŽUŽELKA				AMERIŠKI DENAR DEL OBRAZA						KARLI ARHAR		
DUŠENA MESNA JED					IZRASTEK NA GLAVI	ADAM IN ? PERZIJA						LETALSTVO
	IMPRESIJA	SAMICA OSLA NAŠ PISATELJ (FRANCE)							OLIVER ANTAVER	NATRIJ DUHOVŠČINA		
VLADO BRGLEZ			KRAJ PRI POREČJU ŠPANSKI NOG. KLUB				DEL OBLAČILA ZA ROKO					
TLAKOVAN DEL OB STAVBI							OZEK MORSKI PRELIV	PEVEC NIPIČ KRAJ V SLOVENIJI				
SLIKAR ŠUBIC				TEKOČA JED	REZILNA NAPRAVA				GRŠKA ČRKA VEČJI TIVOR			
UMETNO USNJE					ČRNJAVA	ŠPORTNI NOVI-NAR (MIHAJ) POMLADNI MESEC						
										LITIJ NICOLE KIDMAN		

Nagrajenci in nagradni razpis številka 12

Pravilno izpolnjen kupon št. 10 je poslalo 19 bralcev TABORA, pravilne rešitve pa so: NOČ ČAROVNIC, KISLINA, MANEKEN, TOTEM in RAMA.

Nagrajenci: KNJIGE dobijo Matej Galjot iz Železnikov, Tadeja Vitez iz Velenja, Petra Gerdin in Luka

Tratnik iz Postojne. Čestitamo!

Nagradne kupone št. 12 pošljite **najpozneje do 22. decembra** na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

KAZALO TABOR 2003

Astronomija (Primož Kolman)

1/34, 2/34, 3/34, 4/36, 5-6/34, 7-8/34, 9/36, 10/36, 11/36, 12/34

Ekologija/Okolje

3/22 Pomembnost prsti
4/34 Bistra voda
5-6/30 Čist zrak
7-8/32 Svobodna divjina
9/32 Obnovljivi viri I. del
10/28 Obnovljivi viri II. del

Filatelija (Tone Simončič)

1/7, 2/14, 3/30, 4/30, 5-6/36, 7-8/27, 10/30, 11/32, 12/30

In memoriam

1/21 Marjan Letonja – Tine
9/23 Ernest Lupinc – Očka

Intervju

1/18 Prostopoljci – Andrej Lozar – Silos (Pugy)
2/29 Peter Rogelj (Tone Simončič)
3/18 Taborov sogovornik – Anton de Costa (Aleš Cipot)
7-8/16 Pod lupo – Manca Kraševc (Aleš in Katarina)
9/10 Intervju – Tomaž Strajnar – Blondi (Tina Bržan)
9/35 Pod lupo – Jež (Aleš in Katarina)
10/4 Intervju – Matjaž Jesenšek – Jess (Tina Bržan)
11/8 Intervju – Miha Logar – Malus – Rwebandira (Tina Bržan)
11/26 Intervju – Klemen Čadež – Štfek (Pugy)
12/8 Intervju – Matjaž Švegelj – Jetka (Tina Bržan)

Ježkov kotiček (Jure Habjanič)

1/45, 2/45, 3/45, 4/45, 5-6/45, 7-8/45, 9/45, 10/45, 11/45, 12/43

Kosobrn (Crga)

1/39, 2/39, 3/39, 4/39, 5-6/39, 7-8/39, 9/39, 10/39, 11/39, 12/37

Kreativno (Pugy)

1/31, 2/33, 4/35, 5-6/19, 7-8/17, 9/26, 10/

33, 11/31, 12/27

Križanka

1/47, 2/47, 3/47, 4/47, 5-6/47, 7-8/47, 9/47, 10/47, 11/47, 12/45

Mednarodne

1/40, 2/40, 3/40, 4/40, 5-6/40, 7-8/40, 9/40 (Nina Jere)
10/40, 11/40, 12/38 (Matic Stergar)

Mnenje

2/28 Kdo ne mara MZT? (Aleš Posega)
4/21 Republiško orientacijsko tekmovanje res izziv in avantura? (Pugy)
4/27 V razmislek (Alojzija Korbar Taccar)
5-6/29 Volitve ZTS – Mnenje (Aleš Posega)

Napovedujemo

1/2, 2/2, 3/2, 4/2, 5-6/2, 7-8/2, 9/2, 10/2, 11/2, 12/2

Narava/Predstavitve rodov (Pugy)

1/38, 2/38, 3/38, 4/38, 5-6/38, 7-8/38, 9/38, 10/38, 11/38, 12/36

Orientacija (Pepl)

2/36, 3/36, 4/28, 5-6/32, 7-8/31, 9/27, 10/34, 11/34, 12/32

Pionirstvo (Scouting magazine, Lon.)

1/32, 2/32

Popotovanja

1/42 Zelenje in počasno življenje (Matija)
2/42 Kako pogasiti žejo (Tadeja Milivojevič Nemanič)
3/42 Prenosišča (Tadeja Milivojevič Nemanič)
4/42 Popotni bonton (Tadeja Milivojevič Nemanič)
5-6/42 Cookovi otoki (Tadeja Milivojevič Nemanič)
7-8/42 Vročinske zgodbe (Matjaž Nemanič)
9/42 Deževne zgodbe (Matjaž Nemanič)
10/42 Odmaknjeni na severu Portugal-

skje (Katja Žižek)

11/42 Madagaskar – Rdeči otok (Meti Buh, Damijan Gašparič)
12/40 Madagaskar II. (Meti Buh)

Razno

1/10 50 let taborniškega vetra v Murski Soboti (Aleš Cipot)
1/22 Specialnosti so dobile krila (Pugy)
1/26 Vodniki – Kodeks ravnanja vodnika
1/28 Starešinstvo – Uspehi in neuspehi na tehtnici (Pugy)
1/36 Klub zbiralcev (Tone Simončič)
2/18 Predstavljamo se – Savski rod (Primož Leban)
2/27 Skrb za živali (Anja Kristan-Karnja)
3/12 24 letnica – Rodu heroj Vitez (Mojca Galun)
3/15 Etnostep Lože 2003
3/16 Novice – Kaj je NEFIKS
3/16 Novice – Prvi koraki (Katja)
3/17 Andrej že v Luksemburgu (Andrej Lozar)
3/26 Poškodbe (Pugy)
3/28 ŽVN (Pugy)
4/12 Luksemburg (Silos)
4/15 Luksemburg – 4U – Samo zate (Nina)
4/15 Luksemburg – Na konferenci (Nina)
4/18 Anketa – Kakšna je prihodnost taborniških orientacijskih tekmovanj (Aleš Cipot)
4/22 Seminar – Na taborjenje pripravljani!
5-6/10 Rod skalnih taborov Domžale (Irena)
5-6/16 Rod Louis Adamič Grosuplje (Urška Gliha)
5-6/18 Predstavljamo – Delo v rodovih na zavidljivi ravni (Pugy)
5-6/18 Planinski tabori (Pugy)
5-6/19 Taborjenja v naravi (Pugy)
5-6/20 Cenik zadruga ZTS
5-6/23 Anketa
5-6/28 Volitve ZTS – Predstavitve kandidatov
7-8/8 Poletje pod platneno streho (Tina)

- 7-8/20 RJZ – Radi smo taborniki (Irena Rošer)
- 7-8/22 Izobraževanje – Tečaj za vodje rodov (Habo)
- 7-8/22 Natura – Evropski biser je pri nas doma
- 9/28 Netopirji – Nočni izleti poleti (Scouting Magazine, London)
- 10/8 ROT – Organizacija z odliko (Pugy)
- 10/22 TVU – Priložnost za boljšo prepoznavnost
- 10/26 ROT – Rezultati
- 11/13 WOSM – Imenovan nov Generalni sekretar WOSM-a
- 11/14 Vodniški tečaj (Pugy)
- 11/28 Verstva in festival Diwali (Scouting Magazine, London)
- 12/15 Jesenovanje in prisega (Iris Skrt)
- 12/10 Skupni pogled v prihodnost (Pugy)
- 12/28 Postojnski taborniki (Barbara Bačnik)
- 12/29 Kriza (Bubi, Gušter, Djurko)
- 12/46 Kazalo Tabor 2003
- Reportaže**
- 1/4 Jamboree – Potovanja so kulturna dobrina (Pugy)
- 1/6 Jamboree – Swadee! (Samo Vodopivec)
- 1/8 Luč miru
- 1/13 Kekčeva deželja (Helena Murgelj)
- 1/14 ZNOT 2002 (Sašo Jenko)
- 1/16 Obiski – Ruševci v Prekmurju (Iris Skrt)
- 2/4 20. Jamboree – Prihod na taborniški prostor in M-A-L-T-A (Andrej Rutar)
- 2/6 Predstavitveni šotor (Darko Jenko)
- 2/7 Bankok
- 2/8 Face the waves I. (Andreja Tratnik)
- 2/9 Face the waves II. (Nina)
- 2/10 Mesto znanosti in progga preživetja (Vesna Istenič)
- 2/11 Cross roads of culture (Metka Behek)
- 2/13 Gastronomic delicious in praznovanje novega leta (Andreja Tratnik)
- 2/16 ZOT 2003 (Jasna)
- 2/20 Luč miru
- 3/8 Tekmovanja – Glas Jelovice 2003
- 3/10 Tekmovanja – Berkmandlc (Mica Kovačič)
- 4/8 Zimovanje – RTS Domžale (Irena)
- 4/10 Fotoorientacija 2003 (Katja Kvaternik)
- 5-6/7 Soška olimpijada 2003 (Pingo)
- 5-6/8 Škalska liga, ka te briga (Matjaž Ravnjak)
- 5-6/12 26. NOT (Tanja)
- 5-6/14 Feštival 2003 (Djurko)
- 7-8/7 RST – Izlet Ratitovec (Teja Cerar)
- 7-8/10 Šport – 39. taborniški tek (Hinko Jerčič)
- 7-8/12 Izgubljeni in zopet najdeni (Anja Sedej)
- 7-8/13 RGT – Ilegalci (Helena Murgelj)
- 7-8/14 Zamejci – Modri val v Bohinju (Kresnica)
- 9/8 Adventure race Slovenia 2003 (Ravč)
- 9/14 Na jug (Dina)
- 9/16 Gozdna šola (Pugy)
- 9/18 Etnostep (Tadej Beočanin)
- 9/20 Tabor ob 50-letnici RBP Muta (Hinko Jerčič)
- 10/12 Roverway 2003 – Dej, premakni se
- 10/16 Roverway 2003 – Rodovi na Roverwayu 2003
- 10/20 Pohod na Triglav (Anže Lenček)
- 10/23 ŽVN – Tečaj prehrana v naravi (Pugy)
- 10/24 Odmev – TOTeM (Dina)
- 11/16 JOTA – CQ Jamboree on the air (Domen Uršič)
- 11/18 NaBoj (Lrga)
- 11/21 Štam Čaga (Aleš)
- 11/22 Kostanjev piknik (Helena Murgelj)
- 12/13 Vesela srečanja MZT (Leonida Sabo)
- 12/14 Domžalčani na Snežniku (Tanja Cirkvenčič)
- 12/16 Močne ukane (Teja)
- 12/18 Pohodni Tabor (Janez Kumse)
- 12/20 Z bognjo Živo ... sprejem popotnikov in popotnic (Domen Uršič)
- Stric volk**
- 1/46, 2/46, 3/46, 4/46, 5-6/46, 7-8/46, 9/46,

10/46, 11/46, 12/44

Tabor na obisku (Aleš Cipot)

- 3/4 Rod Jezerski zmaj
- 4/4 Rod snežniških ruševcev
- 5-6/4 Pionirci
- 7-8/4 Rod Franc Lešnik
- 9/4 Rod puntarjev
- 11/4 Rod vidra
- 12/4 Rod Sivega volka

Taborniški vestnik (ureja Ivo)

1/24, 2/23, 3/24, 4/24, 5-6/22, 7-8/24, 9/24, 10/25, 11/24, 12/24

Trenutki (Lrga)

1/44, 2/44, 3/44, 4/44, 5-6/44, 7-8/44, 9/44, 10/44, 11/44, 12/42

Uvodnik

- 1/2 Matija Tonejc
- 2/2 Matija Tonejc
- 3/2 Matija Tonejc
- 4/2 Meta Penca
- 5-6/2 Darko Jenko
- 7-8/2 Meta Penca
- 9/2 Meta Penca
- 10/2 Meta Penca
- 11/2 Tomaž Strajnar
- 12/2 Vojko Vičič

Vabimo

- 3/14 Vabimo – Feštival
- 3/14 Vabimo – Fotoorientacija
- 4/20 Vabimo – Vredno časa in denarja
- 4/26 Vabimo – Etnostep Lože 2003
- 10/21 Kreativne delavnice
- 11/23 Pow-wow v Ilirski Bistrici
- 12/22 Glas Jelovice 2004 vabi!
- 12/26 Pow-wow v akciji

Z znanjem do odgovora

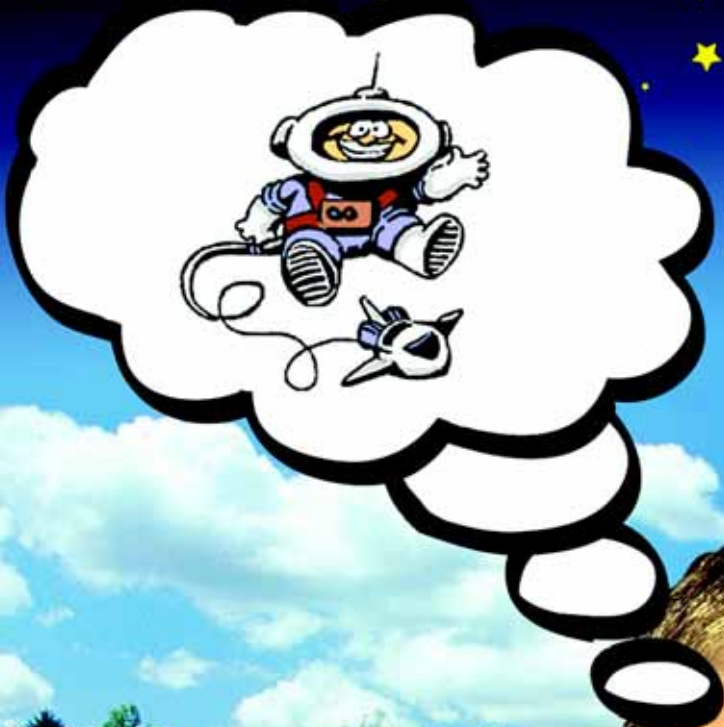
1/46, 2/46, 3/46, 4/46, 5-6/46, 7-8/46, 9/46, 10/46, 11/46, 12/44

Gozdovnik (ureja Aleš Skalič)

3, 9, 11

Medo (ureja Katarina Drenik)

4, 10, 12

www.vanille.com/Adriatic // fotografije: Minja Madec

ujemi svoje sanje!
1. pow-wow gozdovnikov in gozdovnic
ilirska bistrica, 2004